

ன் 1987
NE

கமநலம்

கமநலம்

மலர் : 14

ஆணி 1987

இதழ் : 2

பிரதம ஆசிரியர் :

திரு. ஜே. அர்விஸ்
(பணிப்பாளர்)

ஆசிரியர் :

சோ. ராமேஸ்வரன்

ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்கள் :

கலாநிதி எம் விஜயாத்ன
செல்வி. நதிநா சேனாபாயக்க
திரு. எஸ். எம். பி. கே. நந்தரத்ன
திரு. குவாரத்ன ராமநாயக
திருமதி. சகுந்தலா அத்தநாயக்க

திரு. கே. ஏ. எஸ். தயானந்த
திரு. எஸ். பி. கபில பண்டார
திரு. ஜி. ரணசிங்க பெரேரா
திரு. எம். ஜி. எம். ரஸிக்
திரு. ஆர். ஏ. டி. எஸ். ஆரியபந்து

பக்கம்

பொருளடக்கம்

1. கமக்காரர் தாபனங்கள்
2. ஒருக்கிணைக்கப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன முகாமைத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாய அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தல்
7. கமக்காரர்கள் வெற்றி காண வாய்ப்படவிக்க வேண்டும்
10. கமக்காரரும், தீர்ப்பாசனத்திட்டமும்
14. விவசாய அமைப்பு; ஏன் அவசியம்?
20. இலங்கையில் அபிவிருத்தி நிலை
24. விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலில் புன்விவிபரங்களின் முக்கியத்துவம்

விலை: (தனிப்பிரதி) ரூ. 3.00
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 10.00

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர் :
கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி
திறுவகம்
114, விஜேராம மாவத்தை,
கொழும்பு-7.

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையையும் மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து அவற்றுடன் ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக்கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

கமக்காரர் தாபனங்கள்

விவசாய அபிவிருத்தியை அரசாங்கத்தின் பங்களிப்புடன் மட்டும் சாதிக்க முடியாது. இதில் மக்களின் குறிப்பாக விவசாயிகளின் பங்களிப்பு மிகவும் அவசியமாகும். அரசாங்கத்தில் மட்டுமே தங்கியிருப்பதால் விவசாய அபிவிருத்தியைக் காணமுடியாது என பல்வேறு நாடுகளிலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை ஒரு அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடாகும். இங்கு சமீப காலமாக நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கென பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. புதிய, திருந்திய நெல் இனங்களின் அறிமுகம், மிகவும் பலனளிக்கக்கூடிய களை நாசினிகள், கிரும்ப நாசினிகள் ஆகியவற்றின் அறிமுகம், புதிய பயிர்ச் செய்கை முறைகளின் அறிமுகம், புதிய இரசாயன உரங்களின் அறிமுகம் ஆகியவற்றின் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்ற போதிலும் உற்பத்தியில் எதிர் பார்க்கப்படும் இலங்கை அடைய முடியாதிருக்கின்றது. நீர் முகாமைத்துவத்தில் விவசாயிகள் காட்டுகின்ற அசிரத்தையே இதற்கு முக்கிய காரணமாக விளங்குகின்றது.

உரிய காலத்தில் நீரைப்பெறுவதில் விவசாயிகளுக்கிடையே நிலவும் பேதங்களால் பயிர்கள் வாய்ப்பு போகும் சந்தர்ப்பங்கள் நிறைய ஏற்பட்டுள்ளன. விவசாயிகளுக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி ஒழுங்கான முறையில் நீர் முகாமைத்துவத்தை மேற்கொள்ளும் போது விளைச்சல் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு என்பதை கடந்த கால அனுபவங்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

விவசாயிகள் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையை வளர்த்து கூட்டாக நடவடிக்கை எடுக்க விவசாய தாபனங்கள் உதவும் என்ற எண்ணம் நீண்ட காலமாக விவசாயிகள் மனதில் வேரூன்றியுள்ளது. இதன் நிமித்தம் பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. என்னென்ன நேரத்தில் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொள்ளுதல், நீரைப் பாய்ச்சுதல், நாற்று நடுத்தல், அறுவடை செய்தல் போன்ற விபரங்களை இட்டு பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்கூட்டங்களில் முடிவு எடுக்கப்பட்டன. ஆனால், இம்முடிவுக்கு இணங்க விவசாயிகள் செயல்பட்டார்களா என்றால் இல்லை என்றே பதில் கூறவேண்டியவரும்.

பயிர்ச் செய்கையை உரிய காலத்தில் ஆரம்பிக்காத விவசாயிகள் தமக்கு ஒதுக்கப் கப்படாத காலத்தில் நீரைக் திருடி ஏனைய விவசாயிகளின் பயிர்ச் செய்கையைப் பாழ்படுத்தி விடுகிறார்கள். இதனால் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு உதாசீனப்படுத்தப்படுகிறது. இறுதியில் பயிர்ச் செய்கைக் குழு இயங்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

விவசாயிகள் தமது பயிர்ச் செய்கையை சரிவர மேற்கொள்ள விவசாய தாபனங்களை கட்டி எழுப்ப வேண்டும். அத்தாபனங்களின் விதிகளுக்கு அமைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதே விவசாய உற்பத்தி அதிகரிப்பதுடன் விவசாயியின் வருமானமும் உயரும்.

இந்த நன்நோக்கத்தை விவசாயிகள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இங்கு நாம் "கமக்காரர் தாபனங்கள்" என்ற மையப் பொருளில் சில கட்டுரைகளை வாசகர்களுக்காகத் தீட்டியுள்ளோம். இக்கட்டுரைகள் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை நாம் வரவேற்கிறோம்.

முகாமைத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாய

அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தல்

1985ம் ஆண்டில் காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன முகாமைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் பாரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் பிரயோசனத்தையும் உற்பத்தியையும் அதிகரிப்பதாகும். பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் பிரயோசனம் சம்பந்தமாகவும், உற்பத்தித் திறன் குறைவு சம்பந்தமாகவும் அடிக்கடி நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து இது தெளிவாகியது. அத்திட்டங்களில் நிலவும் பல பிரச்சினைகளில் முக்கியமாக விளங்குவது அப்பகுதிகளில் சிறந்த நீர் முகாமைத்திட்டமொன்று இல்லாததாகும். இப்பிரச்சினைகளில் முதன்மையாக விளங்கியது நீரைப் பகிர்ந்தளித்தலும் அவற்றை பரிபாலித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் ஆகும். ஏனைய பிரச்சினைகள் நிலவுவதற்கு காரணமாக இருந்தமை, குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தும் போது திட்டமிடவில் உள்ள குறைபாடுகளாகும். இதனால் இத்திட்டங்களில் முகாமைத்துவத்தை ஒப்படைக்கும் அமைப்புக்கள், செயல் திறனுள்ளதாக இருந்தால் முக்கிய பிரச்சினைகள் பலவற்றை தீவிரத்தி செய்யலாம். பாரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீர்முகாமைத் திட்டத்தின் கீழ் இப்பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

தற்போதுள்ள நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களின் செயல் திறனற்ற தன்மைக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்குவது அவ்வமைப்புக்களில் விவசாயிகளின் பங்களிப்பு இல்லாததே. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் முகாமைத்துவ ரீதியில் நீரைப் பாலிப்பவர்களின் பங்களிப்பு இருந்தால் அது மிகவும் குறைந்ததாகிவிடும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நீர் முகாமை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக கலந்துரையாடுவதற்கு பயிற்சி

செய்கைக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றாலும், பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இது முடியாத காரியமாகவே உள்ளது. இதனால் இன்றுள்ள நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் யாவுகும் விவசாயிகளின் பங்களிப்பு சிறிதளவும் இல்லாமல் உத்தியோகத்தர்களினால் மாத்திரமே நடாத்தப்படும் அமைப்புகளாகவே உள்ளன. இவ்வாறான அமைப்புகளைச் செயல் திறனுள்ளதாக ஆக்க வேண்டுமென்றால் ஏடுக்கப்படும் தீர்மானங்களில் விவசாயிகளைச் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டும். விவசாய அமைப்புக்களுக்கு மேலதிக அதிகாரங்களை கொடுக்க வேண்டும். இதனால் தான் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பா

சிங்களத்தில்:
ஆனந்த குணசேகர
(உதவப்பணிப்பாளர்)
நீர்முகாமைப் பகுதி
தமிழில்:
முகம்மது முஸாபீர்
(புள்ளிவிபரவியலாளர்)

சன முகாமைத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாய அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீர் முகாமைத்துவத்தில் மாத்திரமன்றி விவசாய அபிவிருத்தியிலும் கூட உண்மையான, சக்திவாய்ந்த விவசாய அமைப்புகளின் பங்கு முக்கியமானதாகும்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன முகாமைத்திட்டம் நாட்டின் முப்பத்தைந்து பாரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் அமல் நடத்தப்படுகிறது. இத்திட்டங்களில் விவசாய அமைப்புகளை ஏற்படுத்த நீர் முகாமைத்துவப் பிரிவு எடுத்த வெற்றிகரமானதும், தோல்விசுரமானதுமான மூயற்சிகள் மூலமான கிடைத்த அனுபவங்கள்

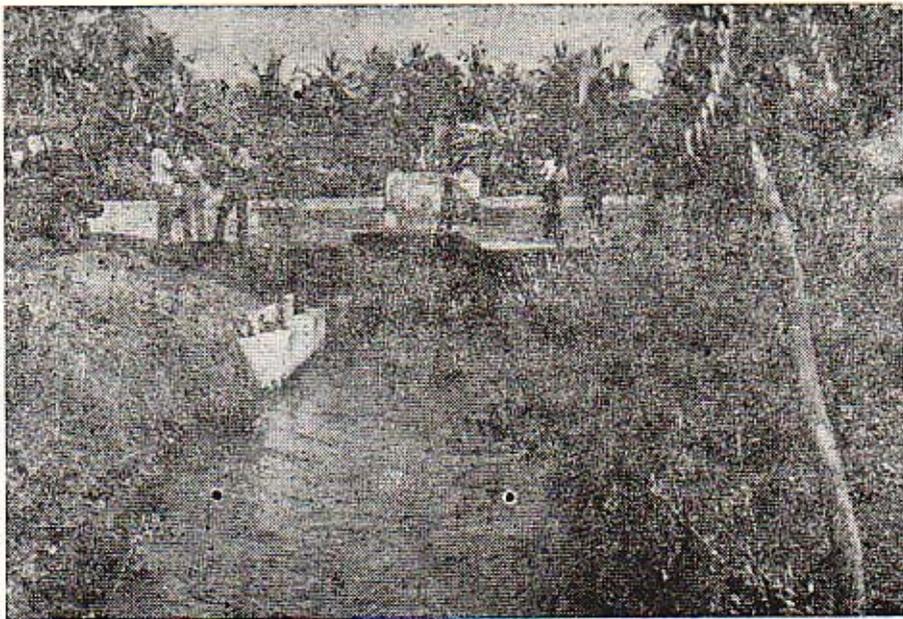
நீர்முகாமைத்துவப் பிரிவுக்கு பெரிதும் பிரயோசனமாக உள்ளன. விவசாயிகளின் தேவைகளை உருவாக்கப்படும் அமைப்புகள் திடீரெனத் தோன்றி, திடீரென மறைந்து போகும் தன்மை தோல்வி கண்ட முயற்சிகளில் முக்கியமானதாகும்.

மினிப்பே திட்டத்தில் (1979-82) நடைமுறைப்படுத்திய விவசாயக்குழு முறையின் மூலம் விவசாயிகளின் துணையுடன் நீர்முகாமையை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியுமென்பதை நிரூபித்தது. கிம்புல்வான ஓய அனுபவத்தின் மூலம் இது மேலும் நிரூபிக்கப்பட்டதுடன், சரியான வழிகாட்டலுடன் நீர்முகாமைத்துவத்தின் பொறுப்புக்களை விவசாயிகள் பொறுப்பேற்பதற்கு தயார் என்பதும் தெளிவாகியது. கல்லோயா இடதுகரையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட விவசாய அமைப்பு முறை மிகவும் பிரயோசனமாக இருந்தது.

நீர்முகாமைத்துவப் பிரிவு விவசாய அமைப்புகளை உருவாக்க மேற்கொண்டமை கல்லோயாவில் பின்பற்றப்பட்ட முறைக்கு மிகவும் சார்பாக இருந்தது. கல்லோயாவில் மேற்கொண்ட சில வழிமுறைகள் ஏனைய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும்

பொருத்தக் கூடியதாக இருந்தது. நீர்முகாமை சம்பந்தமாக விவசாய அமைப்புகளை உருவாக்கும் போது விவசாயிகள் நீர்ப்பாசன பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒன்றுசேர்வது பொருத்தமாக இருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது. இதனால் நீர் சம்பந்தமான பலதரப்பட்ட அமைப்புகள் மட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டது.

இதனடிப்படையில் முதன் முதலாக வயல் வாய்க்கால் அல்லது நீர்க் கட்டுப்பாட்டுக் கதவுப் பிரதேசங்களே உருவாக்கப்பட்டன. வயல் வாய்க்கால் நீர்க்கட்டுப்பாட்டு கதவுப் பிரதேசங்களில் கிடைக்கப்பெறும் நீரைச் சமமாக பகிர்ந்து கொள்வதற்காக வயல் வாய்க்கால் அமைப்புகளும் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வமைப்புகளிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகள் விநியோக வாய்க்கால் அமைப்புகள் என்றும் உத்தியோக பூர்வமான அமைப்புகளாக இயங்கும். எல்லா விநியோக வாய்க்கால் அமைப்பு பிரதிநிதிகளும் திட்டக்குழு வின் மூலம் திட்டத்தின் அமைப்புகளுக்குச் சம்பந்தப்படுவார்கள். இதனடிப்படையில் மூன்று மட்டங்களில் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புகளைக்கொண்டு விவசாய அமைப்பு

விவசாயிகளின் துணையுடன் நீர் முகாமையை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும்.

பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் நீர் முகாமைப் பிரிவின் மூலம் கடந்த இரண்டு வருடங்களில் குறிப்பிட்ட வளங்களை உபயோகித்து உருவாக்க முனைந்தது.

நாட்டின் முப்பத்தைந்து பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இவ்வமைப்புக்கான ஊன்றிப் பார்க்கும் போது முகங்கொடுக்கக்கூடிய பாரிய பிரச்சினையாக இருந்தது ஒரு திட்டத்தில் இருக்கும் குறைபாடு மற்றொன்றில் வேறுபட்டதாக காணப்பட்டதேயாகும். எல்லா திட்டங்களும் அப்பிரதேசத்தின் உரிய பிரச்சினைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும் நிலவிய பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளில் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளும் காணப்பட்டன. விவசாயிகளின் எண்ணக்கருத்துக்களும், அவற்றுக்கான வழிமுறைகளும் ஒற்றுமையானதாக இருந்ததுவே இதில் முசன்மையானதாகும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் முகாமைத்துவத்துக்காக விவசாயிகளைச் சம்பந்தப்படுத்தாதவினால் அவர்களிடம் குறை மனப்பான்மை இருந்து வந்தது. நீர்ப்பாசனம் தங்கள் சொத்து என்பதை மறக்கும் மனப்பான்மையை உண்டாக்கியது.

காலத்துக்கு காலம் உருவாக்கப்பட்ட சங்கங்களும், அமைப்புக்களும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த சேவையை வழங்கத் தவறியதனால் அமைப்புக்கள் சம்பந்தமான நம்பிக்கையும் விவசாயிகள் மத்தியில் அற்றுப் போயிருந்தது. விவசாயிகள் மத்தியில் இருந்த ஒற்றுமையும் குன்றியிருந்த அதே சமயம் உத்தியோகத்தர்களுடனான தொடர்பும் மிகக் குன்றியதாகவே விளங்கியது. மறுபக்கம் உத்தியோகத்தர்கள் விவசாயிகள் மீது வைத்த மனப்பான்மையும் சிறந்து விளங்கவில்லை. விவசாயிகள் நீர்ப்பாசனப் பிரிவுக்கு துணை புரிபவர்கள் என்னும் மனப்பான்மை மறைந்து, அவர்கள் இடையூறு செய்பவர்களாகவே உத்தியோகத்தர்கள் கருதினார்கள்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் விவசாய அமைப்புக்கான உருவாக்கும் போது அவர்கள் இரு பகுதிபினருக்கும் இடையில் மனமாற்றத்தை உண்டாக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் இவ்விரு சாராருக்கும் ஒரு பயிற்சித்

திட்டத்தை நீர் முகாமைத்துவப் பிரிவு ஆசம்பித்தது. நீர்ப்பாசனப் பிரிவில் உள்ள உத்தியோகத்தர்களின் தொழில் நுட்பத்திறனை அதிகரிப்பதற்கும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறான பயிற்சித் திட்டங்கள் விவசாய அமைப்புக்கான உருவாக்குவதற்கு உறுதுணையாக விளங்கியது. ஒவ்வொரு திட்டப் பிரதேசங்களிலும் அத்திட்டங்களிலுள்ள பிரச்சினைகள் திட்ட முகாமையாளர்களினால் தயாரிக்கப்பட்டன. திட்ட முகாமையாளர்களுக்கு இது சம்பந்தமான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டதனால் இக்காரியம் சுலபமாகியது.

நீர் முகாமைத்துவப் பிரிவுக்கு இருந்த வளங்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்ததால் கல்லோயாவில் விவசாய அமைப்புக்கான வெற்றிகரமாக நடாத்துவதற்கு காரணமாக இருந்த நிறுவக அமைப்பாளர்கள் என்ற பெயரில் உத்தியோகத்தர்களை நியமனம் செய்ய முடியாமற் போனது. இதற்காக திட்டப் பிரிவில் வேலை செய்யும் பல தரப்பட்ட திணைக்களங்களைச் சேர்ந்த வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வுத்தியோகத்தர்கள் மத்தியில் இது சம்பந்தமான அறிவு, செயல் திறன், சேவை மனப்பான்மை என்பன குறைவாக இருந்ததால் விவசாய அமைப்பு சம்பந்தமான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. திணைக்களம் என்னும் வரையறைக்குள் வேலை செய்யும் இவ்வுத்தியோகத்தர் மத்தியில் சேவை மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் மிகவும் குறைந்தளவே காணப்பட்டார்கள். இதனால் நிறுவக அமைப்பாளர்களின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இந்த இடைஞ்சலுக்கு மத்தியிலும் இவ்வேலைத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடாத்துவதற்கு திட்ட முகாமையாளர்களினால் முடியுமாக இருந்தது. புணருத்தாரண வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் குறைந்தளவு நிறுவக அமைப்பாளர்களை நியமிப்பதற்கான வேலைத்திட்டமொன்று நடைமுறையில் உள்ளது. இதர பாரிய நீர்ப்பாசனப் பிரிவில் விவசாயிகளினால் தெரிவு செய்யப்படும் பகுதி நேர நிறுவக அமைப்பாளர்கள் பற்றியும் ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. நாகரீப திட்டத்தில் விவசாய அமைப்பு

உருவாக்குவதில் கண்ட வெற்றியின் காரணமாக தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் உதவி பெறுவது பற்றியும் ஆலோசிக்கப்படுகின்றது.

நீர்முகாமைத் திட்டப் பிரிவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னுமொரு பிரச்சினைதான் விவசாய அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கு விவசாயிகளின் பங்களிப்பைப் பெறுவதற்காக ஏதாவதொரு விவசாய அமைப்பொன்றை அமைத்துக் கொள்வது ஆகும். இதற்காக உபயோகப்படுத்திய உபாயமும் மாற்றவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. விவசாய அமைப்பொன்றை உருவாக்குவது சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு முழுமையானதும், நிலையானதுமான அறிவை ஏற்படுத்தியதன் பின்னரே ஏற்படுத்த வேண்டுகின்ற நடைமுறை இருப்பினும் விவசாயிகளை சந்திப்பதற்கான இடமொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஏதாவது அமைப்பொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு முதன்மையான அமைப்பாக உருவாக்கப்படும் இவ்வமைப்பை இரண்டாம் கட்டத்தில் அவை சக்திவாய்ந்த அமைப்பாக உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் மத்தியில் இது சம்பந்தமான அறிவு அதிகரிப்புடன் இம்முதன்மை அமைப்பு தேவையான சிலமாற்றங்களுடன் உறுதியான அமைப்பாக மாறலாம் என்பதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனடிப்படையில் பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஐந்தில் நியமிக்கப்பட்ட நிறுவக அமைப்பாளர்கள் இம்முதன்மை அமைப்புக்களை சக்தியாக்கும் வேலையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் முப்பத்தைந்தில் வயல்வாய்க்கால் மட்டத்தில் 3595 அமைப்புகளும், விநியோக வாய்க்கால் மட்டத்தில் 268 அமைப்புகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ள அமைப்புகள் மூலம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீர்முகாமை வேலைத்திட்டத்துக்கு பல பிரதிபலன்கள் கிடைத்துள்ளன. இதுவரை கிடைத்துள்ள சில பிரதிபலன்கள் வருமாறு:

(அ) விவசாயிகளுக்கும், உத்தியோகத்தார்களுக்கும் இடையில் ஒரு நல்ல இணைப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. திட்டக்குழுவினர் உத்தியோகத்தார்களுக்கும் விவசாய பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் நடைபெறும் கலந்துரையாடல்கள், கருத்துப் பரிமாறல்கள் என்பனவற்றின் மூலம் இரு பகுதியினருக்கும் இடையில் இருக்கும் விசுவாசமற்ற தன்மை மறைந்து பிரச்சினைகள் இலகுவாக தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

(ஆ) புனருத்தாரண வேலைத்திட்டமிடலில் விவசாயிகளினால் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நல்ல கருத்துக்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் புனருத்தாரண வேலை செய்வதற்கு இலகுவாய் உள்ளது. பாரிய நீர்ப்பாசனத்திட்ட புனருத்தாரணத்திட்டத்தின் கீழ் புனருத்தாரணவேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பகுதியில் விவசாய அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கு முன் புனருத்தாரணத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் புதிதாக புனருத்தாரணம் செய்யும் பிரதேசங்களில் ஏற்படாமல் இருக்க காரணமாக இருந்தது இச்செயல்பாடே ஆகும்.

(இ) பரிபாலிப்பு வேலைகளில் விவசாயிகளைச் சம்பந்தப்படுத்தலில் பாரிய முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. விசேடமாக பராமரிப்புக்காகவும் நலனுக்காகவும் சேர்க்கப்பட்ட பணத்தினை மூலம் பரிபாலிப்பு வேலைகள் செய்யப்படும்தோது தீர்மானம் எடுத்தல், பராமரித்தல் போன்றவைகள் விவசாயிகளினாலே மேற்கொள்ளப்

படுகின்றன. விவசாய அமைப்புக்களுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் இவ் வேலைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(அ) போக கூட்டத்துக்கு முன்னதாக திட்டக்குழுவில் விவசாய பிரதிநிதிகளுடன் நீர் வழங்குதல், போகத்தின் செயற்பாடுகள் ஆகியன பற்றி நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடி ஒரு சிறந்த முடிவு எடுக்கப்படுவதனால் போகக் கூட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் விவசாயிகளினால் ஏற்கக்கூடிய நல்ல தீர்மானங்களை எடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளதாகவும் விளங்குகிறது.

(ஆ) நீர் முகாமை சம்பந்தமாக விவசாயிகளின் மத்தியில் முன்னரைவிட அனுபவமும், ஊக்கமும் ஏற்பட்டுள்ளதை இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பல பிரதேசங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மேற்கூறிய செயல்பாடுகளினால் விவசாயிகளின் மத்தியில் ஒரு புத்துணர்ச்சியும், திட்ட முகாமைத்துவத்துக்கு கிட்டிய தொடர்பும், உதவும் மனப்பான்மையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

நீர்முகாமைத்துவப் பகுதியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விவசாய அமைப்புகள் உருவாக்கும் செயற்பாட்டின் மூலம் கடந்த இரண்டு வருட குறுகிய காலத்தில் கிடைத்த அனுபவங்கள் பலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது விவசாய அமைப்புகளை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்குமென்பது எனது கருத்தாகும்.

1. விவசாயிகள் மத்தியில் எதிர்பார்ப்புக்கும், தன்னம்பிக்கையையும் வளர்த்தலுக்கும் விவசாய அமைப்பை உருவாக்குவதன் அவசியம் தெரிந்ததுடன், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு விவசாயிகள் வரவேற்கக் கூடிய நல்ல திட்டங்களை முன்வைத்தல் அவசியம். ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீர் முகாமைத் திட்டத்தின் கீழ் இது நிறைவுபடுத்தப்பட்டது.

2. கல்லோயா திட்டத்தின் கீழ் தெளிவாகிய "மாறுபடுத்தலர்" ஒருவர் இருப்பது அமைப்புகளை உருவாக்க இலகுவாக இருக்குமென்பது தெளிவாகியது. அதே போல் தொண்டர் அமைப்பொன்றின் அவசியமும் நாகரீப திட்டத்தின் கீழ் தெளிவாகியது.

3. நீராணது பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் விவசாயிகளை ஒன்றுபடுத்தும் காரணியாக இருப்பதால், இத்திட்டங்களில் பெறப்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஒரே அமைப்பு விவசாயத்தையும், அதனுடன் தொடர்புடைய ஏரண செயற்பாடுகளையும் செய்ய முடியுமென்பது தெளிவாகியுள்ளது.

4. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சம்பிரதாய பூர்வமான தலைமைத்துவம் பொருத்தமில்லாமல் இருந்தாலும் அமைப்புக்களை உருவாக்கும் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் சம்பிரதாய பூர்வமான ஒரு தலைவரை நியமிப்பதற்கு திட்ட முகாமையாளர்களால் முடியுமானது. இது தலைமைத்துவத்துக்கு அவ்வளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை.

5. விவசாய அமைப்பை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு விவசாயியின் நியதிப்பின்படி மேலதிக நீரைப் பாவிக்கும் விவசாயிகளை கட்டாயமாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நீர்முகாமைத்துவத்துக்கு மிகவும் அவசியமாகவுள்ளது. பல சந்தர்ப்பங்களில் வாலிபர்கள் இவற்றில் அக்கறை காட்டுவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய அனுபவங்கள் விவசாய அமைப்புக்களை இன்னும் வலுவடையச் செய்வதற்கு உதவியாக உள்ளது. நீர்முகாமைத்துவ திட்டத்தின் அதிக பொறுப்புக்களையும் அதிகாரத்தையும் படிப்படியாக விவசாய அமைப்புக்களுக்கு வழங்குவதிலும் அவற்றுக்கு சட்டரீதியான நிலையை ஏற்படுத்தலிலும் விவசாய அமைப்புக்களின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. ✱

கமக்காரர்கள் வெற்றி காண வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்

இன்று பாசனத்துடன் கூடிய கமத் தொழில் கரும் அறைகூவல்கள் எதிர்தோக்கு கின்றன. அவை, பாசன ஏற்பாட்டில் தோன்றும் பொருளாதார, முகாமைச் சிக்கல்கள் தொடர்பான விடயங்களையாகும். இத்தகைய பலதரப்பட்ட சிக்கல்கள், பாசன ஏற்பாட்டில் நிலத்து நிற்குக் கூடிய பயனைப் பெறும் முயற்சியில் நேரடியான தாக்கத்தை கொண்டு வருகின்றன. ஆயினும், எண்பதுகளில் கிடைத்த அனுபவங்கள் ஓர் உண்மையைத் தெளிவாக்கியுள்ளது. அதாவது “மனிதனால் செய்யப்பட வேண்டிய சிட்டமிடுதல், முகாமை செய்தல் போன்ற பணிகளில் தோன்றும் அடிப்படையான வலுக்குறைவுகளினாலேயே பாசன ஏற்பாடுகள் செம்மையாகச் செயற்படுவதில்லை. தொழில்

நுட்ப ரீதியான முதலீடு எவ்வளவைச் செய்தபோதிலும் இதனை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது.”

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களிலும் இலங்கையிலே நெல் உற்பத்தி மட்டம்

ஜே. அல்விஸ்

பணிப்பாளர்

கமநல ஆராய்ச்சி பிற்றி நிறுவகம்

கணிசமாக உயர்த்துள்ளது. இந்நகர உயர் விளச்சல் தரக்கூடிய நெல் வர்க்கங்கள் காரணமே தவிர, நில நீர் வளங்களை ஒன்று கூட்டி, இயன்றவரை கூடுதலாகப் பயன்படுத்துவன் மூலம் ஏற்படக்கூடிய மேலதிக

பிரச்சினையைத் தீர்க்க கமக்காரர்களுடன் அரசாங்க அதிகாரிகள் உரையாடுகின்றனர்.

உற்பத்தியாக இருக்க முடியாது. பாசன ஏற் பாடுகள் மூலமாகக் கிடைக்கக் கூடிய உற்பத்திக்கும், உண்மையில் கிடைக்கும் உற்பத்திக்கும் இடையில் நிலவும் வித்தியாசத்தைக் குறைப்பதே இப்போது கையாளப்படும் உபாயமாகும். இதன்படி, நடைமுறை சாத்தியமானமட்டில் பயிர்நுட்பவியல் பயன்படுத்தப்பட்டாயிற்று. எனவே, இப்போதைய மட்டத்துக்கு மேல் வளர்ச்சி காண்பதென்றால், பாசன விருத்தியில் முகாமை மற்றும் நிறுவக அம்சங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலமே சாதிக்க வேண்டும்.

பாசன ஏற்பாட்டு முகாமையில் முடிவுகள் எடுக்கும் டணியில் கமக்காரர்களையும் ஈடுபடுத்தவே இச்சிசுலுக்குள்ள ஒரு மிகச் சிறந்த வழியாகத் தோன்றுகிறது. இப்பணியில் கமக்காரர்களையும் ஈடுபடச் செய்வதனால் அலுவலர்களுக்கும், கமக்காரர்களுக்கும் இடையில் தீவிர பங்களிப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்தாக வேண்டும். அதே சமயத்தில் கமக்காரர்கள் புதிய பொறுப்புக்களை ஏற்கத் தக்க வகையில் அவர்களது தகமையையும், ஆற்றலையும் செம்மைப்படுத்த வேண்டும்.

அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் அத்தசைய தேர்ச்சினைக் கமக்காரரிடையே வளர்த்தற்கு முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும் என்பதை இவங்கையின் தற்போதைய அனுபவங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. எனினும், இத்தசைய தாபனங்கள் தேசிய ரீதியில் அப்படியான பணியை மேற்கொள்ள மட்டான தகமையையே பெற்றுள்ளன. எனவே, இப்போதுள்ள வழி ஒரு கூட்டு முயற்சியை நம்பியதாகவே உள்ளது. இதன்படி, அரச பணியாளர்கள் அரச சார்பற்ற இத்தசைய தாபனங்களுடன் பயிலும் டணியில் நெருங்கிப் பணிபுரிவார்கள். இதனால் இப்பணிகளை உற்றுக் கவனிக்கையில் எதிர்காலப் பணிகளுக்குரிய பாடங்களையும், வழிமுறைகளையும் பெறக் கூடிய தாசல்குக்கும். பாசன ஏற்பாடுகளின் முகாமைக்கு ஏற்புடைய சகல காரணிகளையும் ஒருங்கிணைத்தலையே உண்மையில் இவ்வழி வலியுறுத்துகின்றது.

இந்நிலையில் கமக்காரர்கள் தங்கள் இலக்குகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் எய்து தற்காகத் தாடனாரீதியாகச் செயற்படும்

அவர்களுக்குள்ள தகமையை வளர்த்தற்கு அரச சேவைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வழி முறையான தீணைக்களங்கள் மீளவும் முயலுதல் வேண்டும். இதனைச் செய்தலிலும் சொல்வது சலபம். அலுவலர் துறையின் கண்ணாட்டங்கள் குறிப்பாக, பாசனக் நீர்க்கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்கப்படும் போது மாற்றப்படுதல் சிரமம். இதே வேளை, நீர் பயன்பாடு தொடர்பான முதலீடு, பயன்படுத்தல் போன்ற முடிவுகளைக் கமக்காரர்களே எடுத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அவற்றில் ஏற்படக் கூடிய தோல்விகளுக்குக் கமக்காரர்களே தவிர வேறெவரும் பொறுப்பாக மாட்டார்கள். எனினும், பாசன விருத்தி அரசின் தேசிய பொருளாதார இலக்குகளுடன் நெருங்கிப் பிணைந்துள்ளமையால் இன்னும் வெகுகாலத்துக்கு பாசன அமைப்புகள் அவற்றின் நீடித்த வளர்ச்சிக்கு அரச வளங்களையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளன. இந்நிலை காரணமாக பாசன ஏற்பாட்டின் முகாமையைச் சீர்ப்படுத்தும் எந்த ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும் போது அரச அலுவலர் துறையும் பக்கத்துணையாக நின்று பணிபுரிதல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

இவ்வேளையில், பாசன விருத்தி தொடர்பான தற்போதைய, எதிர்கால நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் அலுவலர் துறைக்கும் அரசுக்கு முள்ள பங்குப் பணியை அதிக தெளிவாக்குதல் அவசியமாகிறது.

எந்தப்பாசன அமைப்பிலும் கைக்கொள்ளப்படும் முகாமை ஏற்பாட்டை அதே பங்குப் பணிபுரியும் அலுவலர் துறையிலும் பார்க்க கமக்காரர்கள் அதிக திறம்பட நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதற்கு தல்ல ஆதாரம் உள்ளது. அலுவலர் துறை ஈட்டும் குறுகிய கால வெற்றிகள், அரசு தொடங்கிய முகாமை ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்ந்திருக்கும் வகையில் நிறைவேற்றுநர்களதும் ஏன் கமக்காரர்களதும் தோக்கை மறைக்கின்றன. இதனால் நாசகாரமான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. உலகிலே மிகச் சிறப்பாக முகாமைப்படுத்தப்படும் பாசன அமைப்புகள் கமக்காரர்களிலேயே கவனிக்கப்படுகின்றன என்ற உண்மை ஒரு வேளை இக்காரணியை உறுதிப்படுத்தலாம்.

காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சு பாரிய பாசன அமைப்புகள் முப்பதைந் தைக் கொண்ட ஒரு தேர்ந்த குழு அமைப் பில் ஒன்றிணைந்த முகாமை நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பித்துள்ளது. ஆகக் குறைந்த செலவில், அதாவது ஆண்டொன் றுக்கு ஏக்கருக்கு இருபது ரூபாய் செலவில் பாசன அமைப்பு முகாமையைச் சீர்படுத்த கமக்காரர் தாபனங்களும், வழிமுறையான முகவர் தாபனங்களின் அலுவலர்களும் மேற்கொள்ளும் கூட்டு முயற்சியை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. முடிவெடுக்கும் பணி யில் கமக்காரர்களை ஈடுபடுத்துவதே இந் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பிரதான நோக்க மாகும். அவர்களது தீவிர ஈடுபாட்டையும், அக்கறையையும் உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு அத்பொருத்தமான ஒரு நிறுவக வரைய மைப்பும் தோற்றுவிக்கப்படும். இதுவரை உழிமுறையிலான முகவர் தாபனங்களினால் கையாளப்பட்ட சில கருமங்களைக் கமக் காரர் தாபனங்களிடம் ஒப்படைக்க முனை கையில் குறிப்பிடத்தக்க அறைகூவல் அலுவலர் துறையிலிருந்து கிளம்புவதாகத் தோன்றுகிறது. இத்துறையினர் கமக்காரர் களது எதிர்பாசப்புகைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க முன்னர் பெருமளவில் மனமாற்றம் பெறு தல் வேண்டும். அவர்களுக்குரிய கருமங்கள் எனக் கண்டறிந்து ஒப்படைக்கப்பட்டவை அவற்றுக்குரிய உண்மையான நோக்குடன் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், அலுவலர் களுக்கும், கமக்காரர்களுக்கும் இடையில் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக ஏற் படுத்தவிருக்கும் முகாமையி் பங்குறவு பெரும் நம்பிக்கைச் சுடராகவே தொடர்ந் திருக்கும்.

பாசன அமைப்பில் கமக்காரர் தாபனங் கள் உபயோகிப்பாளர் சார்பான ஒரு வழி யாக இருப்பதால், அதற்குள்ள ஆக்கத் திறனை அமைப்பு முகாமையுடன் ஒன்றி ணைத்தற்கு அலுவலர் துறை இவ்வேற் பாட்டை முற்றுமுடிதாக ஏற்றுக்கொண் டாக வேண்டும். இதற்கென கமக்காரர் தாபனங்கள் பங்காற்றத் தக்க நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அலுவலர் துறை நிறைவேற்றக்

கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் கமக்காரர் அவற்றில் வெற்றி காண இயன்ற உதவி அனைத்தையும் வழங்கவும் வேண்டும்.

இவ்வழிமுறைகள் எப்போதுமே தரம் மேம்பாடான விடயங்களை வலியுறுத்தவும் வேண்டியுள்ளன. தரமான சேவை சீர் பெறும் போதே தரமான முகாமை ஏற்படு கிறது. நீர்ப்பாசனத்தின் தரச் சீராக்கம் நீண்ட காலப் போக்கில் அரசுக்கும், கமக் காரர்களுக்கும் ஏற்படும் செலவுகளைக் குறைக்கும்.

பாசன முகாமையில் கமக்காரர்களை ஈடுபடுத்துகையில் கமக்காரர்களது நலவு களும் சீரடையும் என்பதையும் உறுதிப் படுத்தி, அதன் மூலம் கீழ்மட்ட முகாமையினை வலுப்படுத்த வேண்டும். கீழ் மட்டத் தில் எதிர்பார்ப்புகள் உயர்வாக இருக்கையில், அலுவலர்களுக்கும், கமக்காரர்களுக்கு மிடையில் நிலவும் தொடர்பும் செம்மை யுறும். இவ்வாறு தொடர்புகள் செம்மை யுறும் போது அலுவலர், கமக்காரர் போன் றோரின் சாதனைகளும் ஏற்றம் பெறுகின்றன.

கமக்காரர்களைப் பெருமளவில் ஈடுபடுத்தற்காகக் கருமங்களை அவர்களிடம் ஒப் படைக்கையில், பொறுப்புமிக்க சுயமுகாமை தோன்ற வேண்டும். அத்துடன் முகாமைச் சீராக்கத்துக்கு அவர்களும் தம்மை அர்ப் பணித்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய தொகு வழி, இருந்த நிலையை ஊடுருவி புதிய தேர்ச்சி திறன்களைத் தேடிக்கொள்ள வும், இப்புதிய விடயங்களுக்கு அனைத்துத் தாபன ரீதியான, முழுமையான பொறுப் பை வகிக்கவும் வேண்டியிருக்கும்.

அலுவலர் துறையினர் இப்பொறுப்புக் களை நிறைவேற்றுதற்கு மட்டமான ஈடு பாட்டை விடுத்து, அதிக நற்நோக்குக் கமைய பங்குபணியாற்ற முன்வர வேண்டும். இறுதியாகப் பகுத்து நோக்கினால், பாசன ரீதியான கமத் தொழினில் கொள்கை வகுப் பதிலும், கொள்கை முகாமையிலும் கமக் காரர் தாபனங்கள் ஒருவித 'புற மனச்சாட் சியாக' மருவும் சாத்தியம் இருத்தல் வேண்டும்.

கமக்காரனும் நீர்ப்பாசனத் திட்டமும்

கமக்காரனுக்கும், நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பு பற்றி பேசப்படும் இந்த யுகத்தில் இப்பிரச்சினையைச் சற்று மாற்றமான முறையில் அணுகுவதே இச்சிறிய கட்டுரையின் தோக்கமாகும். "நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் உங்களுடையதாகும்; அதைப் பாதுகாப்பதும், பரிபாலிப்பதும் உங்களுக்குரிய கடமை யாகும்" என்றெல்லாம் கூறுவதை கேட்கலாம். ஆனாலும், அன்றுதொட்டு இன்று வரை விவசாயியிடம் எதுவிதமான மாற்றத்தை யும் காண முடியாமலிருப்பது தெட்டத் தெளிவாக இருக்கின்றது.

நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவத்திலும், நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறுவகிப்பதிலும் விவசாயியின் கருத்துத்தான் இவற்றுக்கு மாறானவையாக திகழ்கின்றது. நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அரசுடமையானது. அவற்றின் நிர்வாகம் அரசாங்கத்துக்கு உரியதாகும் என்று விவசாயி நினைக்கிறான். ஆனாலும், அவற்றின் முழுப்பலனையும் அனுபவிப்பதில் தனக்கும் பங்குண்டு என்று அவன் நினைப்பதில்லை. எவ்வாறாயினும் கூடிய செயல் சிற னுடன் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கும், விவசாயிக்கும் இடையில் காணப்படும் நெருக்கமற்ற தன்மையை மிக நெருங்கிய தன்மையாக்க வேண்டியது கட்டாயமானதாகும். எனவே, நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அவனுக்குச் சொந்தமானவை என்னும் கருத்தை விவசாயிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்பிரச்சினையில் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்திய வேண்டிய விவசாயி ஏன் இவ்வமைப்புகள் தனக்கு சொந்தமான ஒன்றல்ல என்று நினைக்கிறான்? அவ்வாறு கவனம் செலுத்தும் போதுதான் விவசாயிகளின் மத்தியில் மனமாற்றத்தை உண்டாக்கக்கூடிய திட்டங்களை வகுக்கலாம்.

யாதொருவன் ஏதெனுமொன்றுக்கு உரிமை பாராட்டுவதென்? அவன் அது தனக்குச் சொந்தமானதென்று நினைக்கும்

போதென்று கூறலாம். தனதென்று நினைப்பது என்ன காரணத்திற்காக?

மிகவும் ஆழமாக சிந்திக்கும்போது தனதென்று கூறும் ஏதாயினுமொரு பொருளுக்கு உரிமை பாராட்டுதல் சம்பந்தமாக ஏற்பாடும் பிரச்சினை அப்பொருளுக்கும், அவனுக்கும் இடையில் இருக்கும் நெருங்கிய உறவை எடுத்துக்காட்டுவதை அவதானிக்கலாம். இந்த நெருங்கிய சம்பந்தத்தை தீர்மானிக்கும் காரணிகளை மையமாக வைத்துக்கொண்டு உரிமை அல்லது சொந்தம் சம்பந்தமாக ஒருவனுக்கு அது பற்றி உணர்வை ஏற்படுத்தலாம்.

இக்காரணிகள் பின்வருமாறு:

- அ. குறிப்பிட்ட பொருளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு;
- ஆ. அது சம்பந்தமான செயற்பாடுகளில் தீர்மானம் எடுக்கும் பொறுப்பு;

ஐ. ரணசிங்க பெரேரா,
ஆராய்ச்சி, பயிற்சி உத்தியோகத்தர்
கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி
நிறுவகம்.

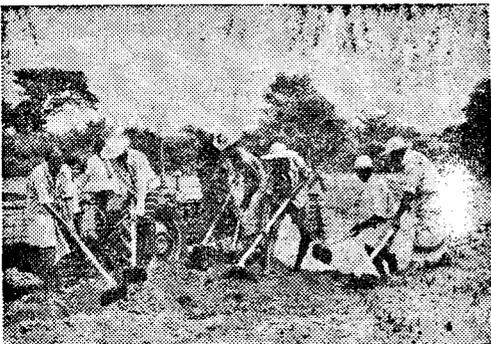
- இ. மாற்றம் செய்யும் பொறுப்பு;
- ஈ. பிரயோசனம் பெறும் அல்லது பயன் பெறும் பொறுப்பு;
- உ. குறிப்பிட்ட பொருள் சம்பந்தமான அனுபவமும், விபரிக்கும் தன்மையும்;
- ஊ. தனிப்பட்ட முறையில் பணத்தினாலோ அல்லது ஊழியத்தினாலோ தானளித்த பங்களிப்பு பயனானது என்னும் நம்பிக்கை;
- எ. குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு தன்னை விட வேறு யாராலும் பங்களிப்பு அளிக்க முடியாது என்னும் நம்பிக்கை

உரிமை சம்பந்தமான மனப்பான்மை அதிகரிக்கும்போது குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் மீது ஒரு நபர் வைத்திருக்கும் சில

கருத்துக்கள் விசேஷமாகத் தெரியும். அது அப்பொருள் மீது கொண்டுள்ள நல்லாசிகளாக இருக்குமேயொழிய அந்தப்பொருள் மீது தீவகு வினைவிக்கக்கூடியதாக இருக்காது. தனது என்ற மனப்பான்மையுள்ள ஒருவர், குறிப்பிட்ட பொருளைப் பேணுவதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் முன்வருவார் என்போதும் அது சம்பந்தமான நல்ல முடிவுகளைய எடுப்பார். அயலவர்களின் தீங்கிவிருந்து தவிர்ந்துக் கொள்வார்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமானாலும் கூட, இக்காரணிகள் இதே முறையில் ஓத்ததே. கமக்காரன் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை தனதென்று நினைப்பது நாம் முன்னர் கூறியது போன்று ஒரு நிலை காணப்படின் மாத்திரமே. ஆனாலும், உண்மைநிலை முன்னர் கூறிய நிலையிலும், பின்னர் கூறிய பொறுப்பு போன்ற நிலையிலும் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களில் காணமுடியாமல் இருக்கின்றது. ஆதலினால், விவசாயிகள் இவற்றைத் தனதென்று நினைக்கவோ அல்லது அவற்றைப் பேணவோ முன்வரமாட்டார்கள்.

பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த நீர்ப்பாசன நாகரீகத்தைக் கொண்ட எம் நாட்டில் இவ்வாறு விவசாயிகளுக்கும், நீர்ப்பாசனத்துக்கும் உள்ள இடைவெளி ஏன் உருவானது என்பதேயாகும். காரணம் இஃதோ; சரித்திர காலத்தில் நீர்ப்பாசனத்தை திட்டமிட்டது விவசாயி. நீர்மாணித்ததும் விவசாயி. பேணிப்பாதுகாத்ததும் விவசாயி. தீர்மானங்கள் எடுத்ததும் விவசாயி. இவற்றை உபயோகித்து விவசாயம் செய்ததும் அதே விவசாயிதான். ஆதலினால் அன்று நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் பற்றி

விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுப்புணர்ச்சி இருந்ததுடன், வெளியார் யாரும் அவற்றை பற்றி சொல்ல வேண்டிய நிலையும் இருக்கவில்லை. இவ்வாறு தம்மைப் பாதுகாக்கும் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை அவ்விவசாயிகள் பேணிப் பாதுகாத்தார்கள். பண்டைய காலத்தில் விவசாயிகள் இவ்வமைப்புக்களை நாசப்படுத்தினார்கள் அல்லது பாதுகாக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்கவில்லை. இருப்பினும் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள், சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்கள் காரணமாகப் பண்டைய நீர்ப்பாசன பொறியியல் முறைகளும், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்புகளும் குன்றிப் போயின.

மேற்கத்திய பொறியியல் முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன், நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் நிர்மாணம், திட்டமிடல் எல்லாமே ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதனால் விவசாயிகளிடமிருந்த அந்த மனப்பான்மையும் அற்றுப் போனது. நவீன முறையில் விவசாயிகளும், நீர்ப்பாசனமும் இரு வேறுபட்டகுழுவாகும். இதனால் விவசாயிகளின் பொறுப்புகளிலும் மாற்றமேற்பட்டன. பண்டைய காலத்தை போலல்லாது விவசாயி நீர்ப்பாசன அமைப்புகளிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டுள்ளதனால் அவனுக்கு இவ்வமைப்புக்கள் பற்றிய அறிவு போதுமானதாக இல்லை. அதிகமான அமைப்புக்கள் ஏன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதென்று கூட விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. இதனால் நாம் முன்னர் கூறிய "அறிவும் விபரிக்கும் திறனும்" விவசாயிடம் இல்லை. இவ்வாறான நிலை ஏற்படக் காரணம் நீர்ப்பாசனத் திட்டமிடலிலும், நிர்மாணிப்பதிலும் விவசாயிகள் வெளியாராக இருப்பதனாலே ஆகும். நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவம், பரிபாலனம், தீர்மானம் எடுத்தல் போன்றவற்றில் விவசாயி பங்கற்றவர் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதனால் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் தனதென்று நினைப்பதற்கு இடமே இல்லை.

விவசாயி தனது பணத்தினால் அல்லது ஊழியத்தினால் இவ்வமைப்புக்களுக்கு தன்பங்களிப்பைச் செய்யாததனால், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் தனதென்னும் மனப்பான்

யும் இவ்வாறு போனது. இவ்வாறு பல தரப்பட்ட காரணங்களினால் நீர்ப்பாசன அமைப்பில் விவசாயி அப்பாற்பட்டவன் என்னும் நிலையே உருவானது. இவ்வாறு இடைவெளி இருக்கும் வேளையில் ஏதாவதொரு வெளி வளத்தை தனியார் கருத்துகளுக்கு ஏற்ப பொதுவாக பகிர்ந்தளிக்கும் போது ஏற்படும் சமமற்ற தன்மையை நாம் அவசியம் கவனத்தில் எடுத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக பாசன நீர்ப்பாவிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயியின் நடத்தைகளைக் காட்டும் மூன்று விசேஷ இயல்புகள் உள்ளன. நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் வெளிவளமாகவும், விவசாயிகளின் எண்ணக் கருத்துக்கள் தனியார் கருத்தாக இருப்பதும், வயல்வாய்க்காலில் இருக்கும் தண்ணீரைப் பொதுவாக பகிர்ந்து கொள்ளப்படுதலுமாகும். இதனடிப்படையில் உருவான முக்கிய அம்சமொன்றை நீர்ப்பாசன அமைப்பில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதுதான் ஒவ்வொருவரின் சொந்தக் கருத்துக்களில் முக்கிய இடத்தை பிடித்துக்கொள்வதற்காக போட்டிபோடும் தன்மை. பாசன நீரை வீணாக்குதல், விவசாயிகளுக்கிடையில் சச்சரவு, நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை உடைத்தவிடல், வாய்க்கால் வரம்பு சுத்தப்படுத்தலில் உள்ள பொடுபோக்கான தன்மை போன்றன மேற்கூறிய தன்மையினால் ஏற்பட்ட பின்னணி விளைவுகளாகும். வெளிக்குத் தெரியும் இப்பிரச்சனைகள் விவசாயிகளும், நீர்ப்பாசனத்துக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளியைக் காட்டும் செயல்களாகும்.

விவசாயிகள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களுக்களுக்காகப் பொதுவான, பட்டுப்பட்டுத்தப்பட்ட வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் போட்டி போடுகின்றார்கள். விவசாயிகளின் மத்தியில் காணப்படும் வாத பேதங்கள், வேலைச் சண்டை, அரசியல், இனமத பேதம், வகுப்புலாதம் போன்றவை இத்தன்மையை மென்மேலும் வளர்த்துள்ளன. உத்தியோகத்தர்களின் குறைபாடுகள், உத்தியோகத்தர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையிலுள்ள சம்பந்தமற்ற நன்மை,

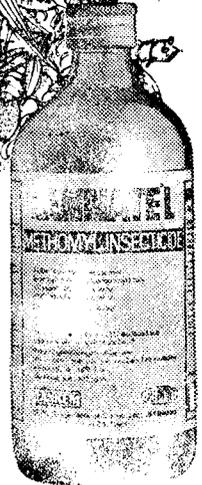
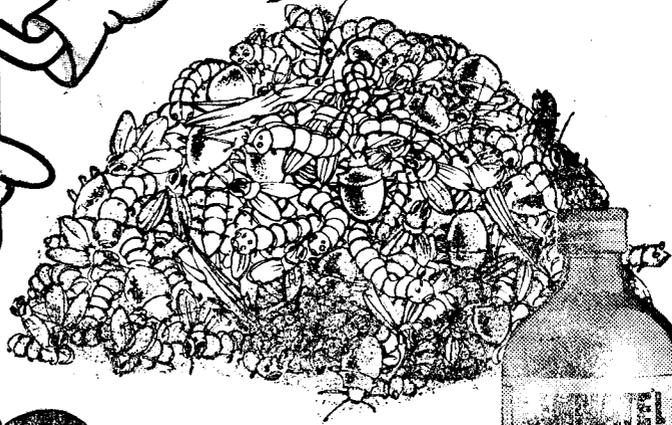
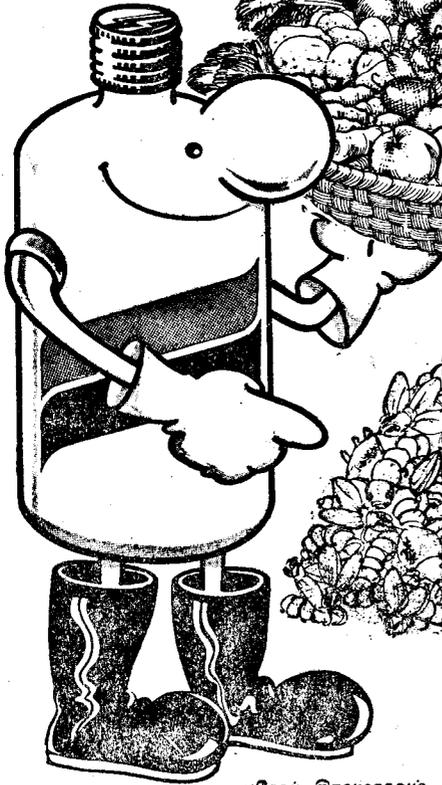
தொன்றிமறையும் அபிவிருத்தி வேலைகள், நய வஞ்சகச் செயல்கள் போன்றன விவசாயிகளின் இவ்வுணர்வை மென்மேலும் மோசப்படுத்தியுள்ளதை அவர்களுடனான கலந்துரையாடலின் போது அறியக்கூடியதாக உள்ளது. அதேபோல் விவசாயிகளின் குறைந்த வகுமானம், கல்வியில் குறைபாடு, செயல் திறனற்ற தலைமைத்துவம் போன்றவை விவசாயிகள் இந்தநிலையிலிருந்து மீள்வதற்கு வழிகோலமாட்டாது.

இவ்வாறான ஒரு நிலையில் நீர்ப்பாசனம் உங்களுடையது, அதை பாதுகாப்பது உங்கள் பொறுப்பு என்று விவசாயிகள் மத்தியில் நாம் முன்செல்லும் அது பிரசார நடவடிக்கையாக இருக்குமேயன்றி, எமது உண்மையான இலட்சியத்தை அடைய முடியாமல் போய்விடும். முதன்முதலில் அவர்களின் எண்ணக் கருத்துக்களை மாற்றி இது சம்பந்தமாக முன்னோக்கி வைப்பதன் மூலமே உண்மையான மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாம். விவசாயிகளுக்கும், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்துவதென்றால் இதற்கு பொருந்தம் திட்டங்கள், நிர்மாணம், பேணல், தீர்மானமெடுத்தல், முகாமைத்துவம் போன்றவற்றில் விவசாயிகளைச் சம்பந்தப்படுத்தி கீழ்மட்டத்திலிருந்து ஆரம்பித்தல் அவசியம். இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்வதென்றால் விவசாயிகளின் நடவடிக்கை கருத்துக்கள் போன்றவற்றை சிறந்த முறையில் ஆக்குவதற்கு அதற்குத் தேவையான கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இதனடிப்படையில் விவசாயிகள் கீழ்மட்டத்திலிருந்து தயார்படுத்தப்படல் வேண்டும்; பயிற்றப்படவேண்டும். இது போன்ற தேவைகள் நிறைவேற்றப்படும் போது விவசாயிகள் நீர்ப்பாசனம் தமதென்றே நினைப்பார்கள். அப்போது அவர்கள் அதை பாதுகாப்பதற்கும், அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், தொண்டு செய்வதற்கும் முற்படுவார்கள்.

லனேற்

வினேச்சல் பெருகிட
பூச்சிநாசினி

லனேற் திரவமாகவும், நீரில் கரையக் கூடிய கரைசலாகவும்
கிடைக்கிறது சோயா, போஞ்சி, மிளகாய், வெண்காயம்,
தக்காளி, கத்தரி, புளையிலை போன்ற சகல பயிர்களிலும்
இலைகள், காய்களைத் தாக்கும் பூச்சிகளை அழித்து உங்கள்
பயிர்களைப் பாதுகாத்து அமோகவினேச்சல் தருவது
லனேற் பூச்சிநாசினி, லனேற் ஓர் லங்கெம் தயாரிப்பு, இது
தரமும் செயற்றிறமும் மிக்கது.

லங்கெம்-விவசாயிகளின் தோழன்.
லங்கெம் சிமோன் லிமிட்டெட்,
760, 762 பேஸ்மேன் வீதி, கொழும்பு-9.
தொலைபேசி: 588292-6.

© 37-50 டீ.எம்.

JWT LK 1501

LANKEM

லங்கெம் லங்கெம்

லங்கெம்-விவசாயிகளின் தோழன்.

விவசாய அமைப்பு

இலங்கை மக்களின் பிரதான ஜீவனோபாயமாக விவசாயம் தொன்று தொட்டு விளங்கி வருகின்றது. நதிக்கரைகளில் விவசாயம், அதைத்தொடர்ந்து குளங்களை சம்பந்தப்படுத்திய, சற்று முன்னேறிய விவசாயம் போன்றவைகளை சரித்திர ஆதரங்களின்படி அறியலாம். ஐந்து நூற்றாண்டு காலமாக வெளிநாட்டவர்களின் நிர்வாகத்தால் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரம் அற்றுப்போகாதுடன், சம்பிரதாய பூர்வமான கிராமிய வாழ்க்கை நசரவாழ்க்கைக்கும், பெருந்தோட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் அடிமையானது. நகரங்களும், பெருந்தோட்டங்களும் வருமானத்தை தேடிநகரம் பிரதான மார்க்கங்களாவதுடன், பெரும்பான்மையான மக்கள் தங்கள் ஜீவனோபாயத்திற்காக விவசாயத்தையே மேற்கொண்டனர்.

நாட்டின் 70 சதவீதமானவர்கள் கிராமிய மக்களாக இருப்பதுடன், விவசாயிகளாகவும் உள்ளனர். நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்களாக விளங்கும் விவசாயிகள் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அறிவு, பண்ட-உரிமை ஆகியன அவர்களின் சுயாதீன நடைமுறைக்கும், நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் பிரயோசனமான முறையில் அவர்களை ஓரமைப்பின் கீழ் எங்கொண்டுவரமுடியாது. விவசாயிகள் அமைப்பொன்றில் சேராத மக்களாக ஏன் வாழ்கின்றார்கள் போன்ற காரணிகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் தோக்கமாகும்.

மேற் கூறியதுபோல் சனத்தொகையில் பெரும்பான்மை மக்கள் குடியிருப்புக்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும் வாழும் விவசாயத்தை ஜீவனோபாயமாக கொண்ட விவசாயிகள் ஆவர். நாட்டின் உணவு உற்பத்தி

யில் அவர்களின் கருத்துக்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் அவர்களின் உற்பத்திக்கு, வாழ்க்கைக்கு ஏற்படக்கூடிய ஏதாவதொரு பிரச்சினையில் அவர்களுக்கு ஒற்றுமையாக முன் செல்லவோ, வற்புறுத்தவோ வழியில்லை. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகளுக்கு பொதுவான அமைப்பொன்றின் வரையறை இல்லாததே.

விவசாயிகள் தனித்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள், நகரப் பகுதி தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் அரசு தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் அரசிய

விலோ, தொழில் சம்பந்தமான விடயங்களிலோ அமைப்பொன்றுக்கு உட்பட்டவர்கள். அவர்கள் தமது தொழில் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையிட்டு வற்புறுத்துவதற்கு இயலுமான நிலையில் உள்ளனர். ஆயினும், விவசாயிகள் பத்தியில் இவ்வாறான அமைப்புகளோ முன்னணியோ எதுவும் உருவாகவில்லை.

உலகில் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடுகளில் பலதரப்பட்ட விவசாய அமைப்புகளைக் காணலாம். விவசாயச் சங்கம், விவசாயத் தொழிலாளர் சங்

ஏன் அவசியம் ?

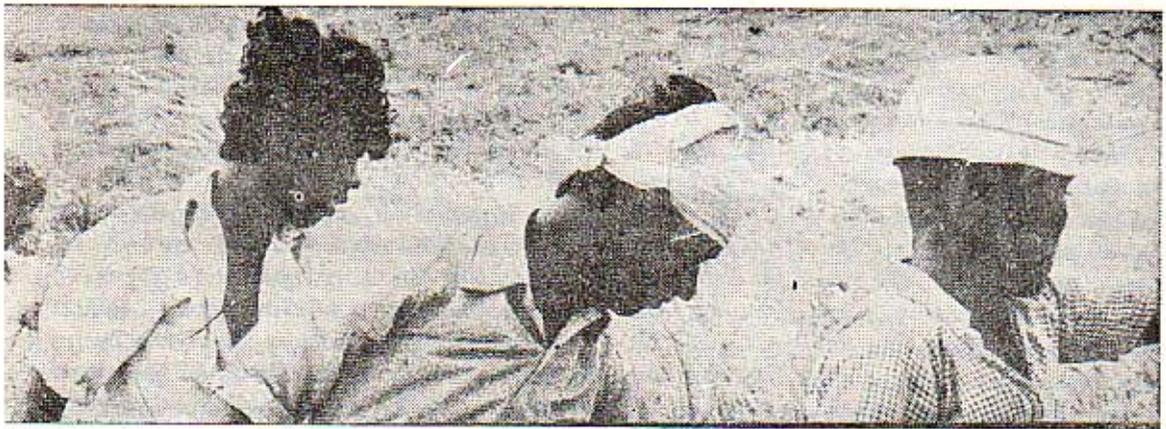
கம், விவசாயிகளின் அரசியல் சம்மேளனம் அல்லது ஒரு தலைவரின் கீழுள்ள அமைப்பு போன்ற அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்காக சட்டரீதியாகப் போராடுவதற்கு இலகுவாயுள்ளது. தொழில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் சட்ட வகையணிகளைப் பயன்படுத்தி ஓர் அமைப்பின் மூலம் அவர்கள் முன் வைக்கலாம்.

அது மாதிரிமல்ல, விவசாயிகள் தற்போது ஏதாவதொரு வழியில் பெறும் தனிப்பட்ட பொருளாதார இலாபத்தை விட

ஏற்படுவது ஒருங்கிணைந்த அமைப்பின் மூலமே என்பதை மறந்து விட முடியாது.

விவசாயிகளின் பிரயோகத்தில் உள்ள பிரச்சினைகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியானதல்ல. இருப்பினும் எல்லா விவசாயிகளும் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினையோ அல்லது பலவற்றுக்கோ உட்படுத்தப்படுவார்கள் என்பது உண்மை.

* நீர்த்தட்டுப்பாடு, அல்லது இருக்கும் நீரை சமமாக பகிர்ந்து கொள்ள முடியாமை.

அதிக நலன்களைப் பெறலாம். கிராமிய மட்டத்திலே அல்லது பிராந்திய மட்டத்திலே உள்ள விவசாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய மூலவளங்களை விவசாய அமைப்பின் மூலம் நல்ல முறையில் பேணிப் பாதுகாக்கலாம். பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வயல் நிலங்களுக்கு நீரைப் பாய்ச்சும் வாய்க்கால்கள், நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் திருத்தங்களுக்கான சம்பளத்தை பொறியியலாளர்களுக்கும், தொழில்நுட்பவியலாளர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு விவசாயிக்கு உரிமை உண்டு என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வாறான ஒரு நிலை

* விதை நெல், பசுளை, இரசாயன மருந்து வகைகள் போன்ற உள்நீடுகளைப் பெறுவதற்குள்ள கஷ்டம் அல்லது அக்க விடை.

எம். ஜி. எம். ரஸாக்,
ஆராய்ச்சி பயிற்சி உத்தியோகத்தர்,
சமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி திறுவகம்

* சாகுபடி செய்யும் உற்பத்திகளுக்குப் பொருத்தமான விலை கிடைக்காமை.

இடையிலுள்ள வர்த்தகர்களின் சுரண்டல் போன்ற சந்தைப்படுத்தும் பிரச்சினை.

- * தெந்சாகுடடியில் மட்டும் தங்கியிருப்பதால் வேறும் வருமானம் இல்லாமை அல்லது கடன் தொல்லை யில் தத்தளிப்பது.
- * பயிர் அழிவு, காணி இல்லாமை போன்ற பொதுப் பிரச்சினைகள்.

இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு உயர் மட்டத்தில் மாத்திரமே தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தினாலோ அல்லது வேறு நன்கொடை ஸ்தாபனங்களினாலோ பல்வேறுபட்ட வேலைத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும் விவசாயிகளினால் தீர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய மட்டத்திலுள்ள பிரச்சினைகளை தாமே தீர்த்துக் கொள்வதற்கு முயற்சிகளை அவர்கள் எடுப்பதில்லை. உதாரணமாக விவசாயத்துக்குத் தேவையான அதிக விடையுள்ள இயந்திரங்கள், உதிரிப்பாகங்கள் (இரண்டு சக்கர டிராக்டர், குடடிக்கும் இயந்திரம்), விவசாயிகளினால் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பின் மூலம் விடக்கு வாங்கி அதை தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கலாம். அவசியமானால் சிறிய கட்டணமொன்றை அறவிட்டு அதை அவ்வமைப்புக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். ஒரே வாய்க்காலில் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள் அவர்களின் வயல் நிலங்களுக்குத் தேவையான நீரை நேர காலத்துக்குப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும், சண்டை சச்சரவுகளை குறைத்துக் கொள்வதற்கும், ஒன்றுசேர்ந்து வேலை செய்வதற்கும் முடியும். விவசாயிகள் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளை மேலிடத்திலிருந்து கிடைக்கும் உதவிகள் அல்லது உபகாரங்கள் மூலம் மட்டும் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாதென்பதையும், அது சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கும் பங்குண்டு என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அரசாங்கங்கள் எல்லாம் விவசாயத்துக்கும், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களுக்கும், கிராமிய அபிவிருத்திக்குமே அதிகளவு பணத்தை செலவளித்துள்ளன. அதேபோல் உள்நாட்டு, சர்வதேச நன்கொடைகள்

பெருமளவு மேற்கூறியவற்றுக்கு கிடைத்திருந்தாலும் பெறப்பட்ட அனுபவத்தின் மூலமும், நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் மூலமும் தெளிவாகியிருப்பது என்னவெனில் அவை விவசாயிகளை சிறிதளவே சென்றடைந்துள்ளது என்பதாகும். இதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதில் முக்கியமாக இருப்பது விவசாயிகள் கொண்டிருக்கும் குறைந்த அறிவு, மேற்கூறிய உதவி ஒத்தசைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிய சக்தி வாய்ந்த அமைப்பொன்று இல்லாமை போன்றவையே.

இதனால் கிராமியமட்டத்தில் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் நிலையங்கள், தீணைக்களங்கள் அதற்காக மேலதிக பணத்தை செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. இதேபோன்று ஒவ்வொரு தேவைகளுக்காகவும் கிராமியமட்டத்தில் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டாலும் குறிப்பிட்ட திட்டம் முடிவடைவதுடன், அமைப்புள்ளும் செயலற்றுப் போகின்றன. இதனால் கிராமத்துக்கு கிடைக்கும் நன்கொடை வளங்கள் மூலம் பிற அறிவை பெற்றுக் கொள்வதற்கும், அவற்றை நல்ல முறையில் விவசாயிகள் மத்தியில் பரப்புவதற்கும் கிராமிய மட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கான அமைப்புகள் அவசியமானதாகும்.

விவசாயிகள் அமைப்பொன்றுக்குள் வருவது விவசாயிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, அரசாங்கத்திற்கும் பெரும் துணையாக இருக்கும். விவசாயிகளின் மத்தியில் நல்ல அமைப்பொன்று இருக்கும்போது ஏதாவதொரு கொள்கையை, திட்டத்தை இலகுவாக அமுல் நடத்துவதற்கும் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ள "பரிபாலித்தல், டேணல் கட்டண"த்தை அறவிடுவதற்கும், அதன் பிரதிபலனைகளை விளக்கிவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். இக்கட்டணத்தை அறவிடுவதற்கு "விவசாய அமைப்பு"களுக்கு ஏனைய நிலையங்களைவிட இலகுவாக இருக்கும். அக்கட்டணம் தங்களுக்காகவே உபயோகிக்கப்படுகின்றதென்பதை விளங்கிக் கொண்டால் விவசாயிகள் மத்தியில் அக்கட்டணம் சம்பந்தமாக நம்பிக்கை ஏற்படும். இதனாலேயே அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக விவசாய அமைப்புகளை உருவாக்க திட்டமிட்டது. இலக்கையில் இதற்கு முன்னரும் சில திட்டங்கள் தோல்வியில் முடிவடைவதற்கு கிராம

மிய மட்டத்தில் விவசாய அமைப்புகள் இல்லை என்பதே காரணமாகும் என்பது சிலரின் கருத்தாகும்.

விவசாயிகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும், நலன் பேணுவதற்காகவும் முன்வரக்கூடிய காலங்களில் பலதரப்பட்ட கொள்கைகளும், திட்டங்களும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக:

- * விவசாய சமூக காப்பும், ஓய்வூதியத் திட்டமும்;
- * நீர்முகாமையும், நீர் வழங்கு திட்டமும்;
- * ஊடு பயிர் பயிர்ச்செய்கைத் திட்டம்;
- * விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் திட்டம்;
- * விவசாயக் கடன் வழங்கு திட்டம் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இத்திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் இலக்காக இருப்பது விவசாயியே. அதனால் அவ்வளங்களிலும், திட்டங்களிலும் பிரயோசனத்தை பெறுவதற்கு விவசாயிக்கு உரிமை உண்டு. இதுவரை இவ்வாறான திட்டங்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினர் மாத்திரமே பலன் அடைந்தனர். இதற்கு காரணம் அவர்கள் அன்றையோன்யமான முறையில் பழகாததும், ஒருமைப்பாடு இல்லாமையும் ஆகும். இதனால் விவசாயி கடந்த காலங்களில் பெறத்தவறிய ஒரு வளத்தை எதிர்காலத்தில் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவாவது ஏதாவதொரு அடிப்படையில் ஒன்றிணைவது அவசியமாவதுடன், பிரயோசனமுள்ளதுமாகும். வெளியிலிருந்து கிடைக்கும் வளங்கள், நன்கொடை, அறிவு போன்றவற்றை

சிறந்த முறையில் குறிப்பிட்ட விவசாயிக்கு பெற்றுக்கொடுக்க ஓர் அமைப்புக்கு முடியுமாக இருக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கிடையில் பிரபல்யம் வாய்ந்த அமைப்பு முறையொன்று ஏன் உருவாவதில்லை; உருவாகவில்லை என்பதற்கு பதில் அளிப்பது ஓரளவுக்கு கடினமான காரியமாகும். எவ்வாறாயினும் இதில் சில பிரதான காரணிகளை மாத்திரம் கவனத்திற் கொள்வது சிறந்ததாகும்.

விவசாயி எனப்படும் கிராமவாசிகள், குடியிருப்புகளில் வாழும் மக்கள் அல்லது சிறிய அளவிலான விவசாயிகள் ஆகியோரை நகர்ப்புற தொழிலாளர்களைப் போன்று அமைப்பொன்றுக்குள் கொண்டு வருவது சற்று கடினமான காரியமாகும். விசேடமாக பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் கிராமியச் சூழலில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அண்மித்து வாழும் பகுதியினராவர். மக்களின் குடியமர்ப்பும் ஓர் மாதிரி இல்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு இடையில் தொடர்பையும், தகவல் பரிவர்த்தனையையும், காண முடியாதுள்ளது.

விவசாயியின் பொருளாதாரம் அவன் சாகுபடி செய்யும் நிலத்தையும், பயிரையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவனின் தத்துவம் மற்றைய தொழில் செய்பவர்களை விட மேம்பட்டதாகும். அதேபோல் நிலையான பணம் சேர்க்கும் முறையும் இல்லை. அமைப்பாகுவதற்கு தேவையான பொருளாதார பங்களிப்பை வழங்குவதற்கு விவசாயிக்கு கஷ்டமாகும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட மணித்தியாலங்கள் கடமை புரியும் ஓர் ஊழியனும் அல்ல. கால நிலைக்கு ஏற்ப அவன் கடமையும் மாறுபடும். ஒரு தொழிலாளிக்கு அல்லது சம்பளம் பெறும் ஊழியனுக்கு உள்ள விடுமுறையும் அவனுக்கில்லை. இதனால் அமைப்பாகுவதற்கு, கூட்டம் நடாத்துவதற்கு விவசாயிக்கு சற்றுமுடியாத காரியமாக விளங்குகிறது.

இலங்கையின் கிராமிய மக்களைப் பற்றி ஆழமாக ஆராயும் போது விவசாயத்தை தொழிலாகக் கொண்டவர்களிடையே பணகுமுவினர் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். காணிச் சொந்தக்காரனுக்கும், காணியில் சாகுபடி செய்பவனுக்கும் வேறு இடையில்

அடுத்த இதழின் மையப்

பொருள் :

“கமத்தொழில்

சந்தைப்படுத்தல்”

பட்ட சம்பந்தத்தை காணமுடியும். காணி சொந்தமாக இருந்தாலும் அதை வேறு ஒருவனுக்கு பயிர் செய்யக் கொடுக்கும் நிலச்சுவாந்தர்கள் முதன்மையானவர்கள். இரண்டாவது குழுவினர் தமது காணியில் தாமும் பயிர் செய்வதுடன் ஒரு பகுதியை குத்தகைக்கோ, 'அந்தே' முறைக்கோ கொடுத்துள்ளவர்கள். இவர்கள் பொதுவாக காணிச் சொந்தக்கார விவசாயிகளாக கருதப்படுகிறார்கள். மூன்றாவது குழுவினர் தமக்குச் சொந்தமான காணியை தாமே பயிர் செய்து வாழும் விவசாயிகள் ஆவார்கள். விவசாய சமூகத்தில் கடைசி இடத்தைப் பிடிப்பவர்கள் தமக்குச் சொந்தமற்ற அடுத்தவர்களின் காணியை 'அந்தே' முறையில் பயிர் செய்யும் அல்லது பகுதி நேர விவசாயம் செய்யும் குழுவினர்கள்.

இல்லையெனின் கிராமங்களில் விவசாயிகளின் அமைப்பு இவ்வாறே உள்ளது. மேற்கூறிய குழுக்களுக்கு மேலாக விவசாயத்தை தொழிலாகக் கொண்ட டெரும்பகுதியினர் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களுக்கு அண்மையில் அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காணிகளில் விவசாயம் செய்யும் குடியிருப்பவர்கள். இவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மேற்கூறிய விவசாயிகளிலிருந்து மாறுபட்டதாகும். இவ்வாறான பலதரப்பட்ட குழுவினரை ஒரே அமைப்பிற்குள் கொண்டுவருவதென்றால் மிகவும் கடினமான காரியமே.

மேற்கூறியபிடி ஒவ்வொரு குழுவினருக்கும் உரித்தான தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகள் மாறுபட்டவையே. உதாரணமாக ஏழை விவசாயி ஒருவன் நிலச்சொந்தக்கார விவசாயி ஒருவரில் தங்கியிருக்கலாம். இவ்வாறான நிலையில் ஏழை விவசாயியை ஒர் அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வருவதென்றால் அவனுக்கு தன் இழிநிலையை போக்கிக்கொள்ள வழியொன்று இருக்கவேண்டும். அப்படியானால் மாத்திரமே சம்பிரதாய பூர்வமான கிராமங்களில் 'அந்தே' விவசாயிக்கும், நிலச் சொந்தக்காரனுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படும். இவர்கள் பொருளாதாரம், தொழில், சமூகம் போன்றவற்றில் மாத்திரமல்ல கலாச்சாரத்திலும் தொடர்புடையவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இதனால் நகர்புறத்தோட

டத்தொழிலாளர்களைப் போல வகுக்கப்பட்ட ஒரு வகுப்பினராக இவ்வாமல் கிராமிய விவசாயிகள் வேறுபட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். ஆதலினால் சம்பிரதாய பூர்வமான கிராமங்களில் மக்களின் நோக்கமும், அமைப்பும் பொது நோக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

இது தவிர அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சில வேலைத்திட்டங்களும் விவசாயிகள் அமைப்பொன்று உருவாவதற்கு தடையாக இருந்தது. சுதந்திரத்தின் பின் எல்லா அரசாங்கங்களும் நலன்புரியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இவ்வசகக் கல்வித்திட்டம், சுகாதார சேவை, பங்கீட்டு உணவு போன்றவற்றின் மூலம் கிராமிய மட்டப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க முயன்றார்கள். அரசியல்வாதிகள் கிராமிய மக்கள் முன் உணவுப் பங்கீட்டை பெற்றுத் தருவதாக கூறியே முன்சென்றார்கள். இதனால் கிராமப்புற மக்கள் வெளியார் உதவியையும், வளங்களையும் நம்பியே இருந்தார்கள். வேலையில்லாப் பிரச்சினையும், வாலிபர்களின் சோர்வு மனப்பான்மையும் கிராமவாசிகளின் மத்தியில் அதிகரித்தன. நகரை நோக்கி உழைப்பும் நகரத்தோடங்கியது. கிராமத்தில் அமைப்பொன்றை கட்டி எழுப்புவதற்கான குழுவும் அங்கிருக்கவில்லை.

விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமப் பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சில வேலைத்திட்டங்களில் காணப்பட்ட சில குறைபாடுகளும், தனிப்பிரயோகங்களும் கிராம மட்டத்தில் நல்லதொரு அமைப்பை உருவாக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை தவிர்த்து விட்டது.

கிராமிய மட்டத்தில் வேலைத்திட்டங்கள் தோல்வி அடைவதற்கு ஒரு காரணமாக விளங்குவது அவ்வேலைத்திட்டங்கள் அரசினால் பெற்றுத் தருகின்ற நன்கொடை, அவ்வாறில்லாவிட்டால் அது அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கு உரித்தான ஒரு கடமை என்றே கிராமவாசிகள் நினைத்தார்கள். இதனால் மக்கள் இவற்றை 'எங்களுடையது' என்னும் உணர்வில்லாமல் அரசாங்கத்தினுடையது, மக்களுடையது என்று நினைத்தார்கள். இந்த

இடைவெளி உத்தியோகத்தர்களின் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தினால் இன்னும் அதிகரித்தது. ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் உண்மையான மக்கள் அமைப்பாகவே இருக்க வில்லை. தலைமைத்துவத்தை சக்திவாய்ந்தவர்கள் மாத்திரமே ஏற்றுகள். இதனால் கிராமவாசிகள் மத்தியில் அமைப்பொன்று சம்பந்தமான நம்பிக்கையும் அற்றுப் போனது.

கிராமத்தில் ஒற்றுமை உண்டிபண்ணுவதற்கு இடையூறுக இருந்த இன்னொரு காரணி குலபேதமாகும். விவசாயம் ஒதுகுறிப்பிட்ட குலத்துக்குச் சொந்தமான தொழில் என்று சில பெரிசையர்கள் கருதினார்கள். இலங்கையின் குலபேதத்தின்மூலம் விவசாயம் செய்பவர்களுக்கிடையில் இருந்ததுபோல் அதற்கு அப்பாற்பட்டவர்களிடமும் பிரிவுகள் காணப்பட்டன. இதனால் விவசாயிகளை அமைப்பொன்றுக்குள் கொண்டுவருவதற்கும் பெரும் இடைஞ்சலாக இருந்தது.

நாட்டின் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு கடமையைச் செய்பவர்களாக விவசாயிகள் விளங்கினாலும் அவர்களின் அமைப்பும், அவர்கள் முகங் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளும் ஒரு தொகுப்பாக இருப்பதும் வளங்குகின்றது. விவசாயிகள் அமைப்பொன்றுக்குள் வருவது அவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவர்கள் சார்ந்த எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆபீனும், இதுவே பெறப்பட்டிள்ள அனுபவத்தின் வாயிலாக விவசாயிகளின் எண்ணக் கருத்துக்களும், அவர்களின் வாழ்க்கை முறையும் அவர்கள் அமைப்பொன்றுக்குள் வருவதற்கு தடை

யாக உள்ளது என்பதை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. எவ்வாறாயினும் தற்போது கிராமிய விவசாயத்தை விட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அண்மிய விவசாயம் முன்னேறிக் கொண்டு வருவதை அவதானிக்கலாம்.

குடியேற்றப்பட்ட இவ் விவசாயிகளுக்கு இடையில் பொருளாதார, சமூக, சலுகைகள் சமமற்ற தன்மை ஓரளவுக்கு குறைவு. இவர்களுக்குள்ள பிரச்சினைகள் பொதுவானதாகவே காணப்படுகின்றது. இதனால் கிராமிய விவசாயிகளைப் போலல்லாது இவ்விவசாயிகளை அமைப்பொன்றுக்குள் கொண்டு வருவது இலகுவான காரியமாகும். எதிர்காலத்தில் பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் நீர்ப்பாசனத் திட்ட சார்புடையவர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது எதிர்காலத்தில் அமைப்பொன்றுக்குள் உட்படாத விவசாயிகள் அமைப்பொன்றுக்குள் வருவது நிச்சயம். ஆபீனும், உருவாகும் அமைப்புகள் சிலரின் சொந்தக் கருத்துக்களுக்காகவும் அமையும் என்பதோ அல்லது விவசாயிகளின் பொது அபிப்பிராயத்திற்கு ஏற்பதாக அமையும் என்பதோ தெரியவில்லை. எவ்வாறான அமைப்புகளும் உருவாவதற்கான குறிக்கோள், பொதுப்பிரச்சினையை உள்ளடக்கியதாகவும், அப்பிரச்சினைகளை நீக்கிக் கொள்வதற்கு ஏற்ற தன்மையை கொண்டதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஆதலினால் தங்களது சூழலுக்கு இடையூறுக உள்ள தங்களது ஸ்திரப்பாட்டைப் பாதிக்கும் வளங்களை நல்லமுறையில் நிர்வகித்து நடக்கக் கூடிய அமைப்பொன்று எதிர்கால விவசாய மத்தியில் உருவாவது காலத்துக்கு உகந்தது என்பதையும் அவசியம் இங்கே குறிப்பிடலாம்.

சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்துக்கு மேலதிக லாபம்

ரு. 4 கோடி

சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் கடந்த ஆண்டில் அதற்கு முத்திய ஆண்டை விட கமார் நான்கு கோடி ரூபாவை மேலதிக லாபமாகப் பெற்றிருக்கிறது.

1985 ஆம் ஆண்டில் இத்திணைக்களம் 15 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாவை வருமானமாகப் பெற்றது. இத்தொகை கடந்த ஆண்டில் 18 கோடி 40 லட்சத்து 90 ஆயிரமாக அதிகரித்துள்ளது.

இலங்கையில் அரிசியின் நிலை

உலகின் சனத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் ஆசியாவிலேயே வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அரிசியை முதன்மையான சாப்பாடாகக் கொண்டுள்ளனர். பெரும்பாலான கிராமப்புறங்களில் நெல் உற்பத்தியின் மூலமே கிராமவாசிகள் வாழ்கையை நடத்துகின்றனர். உலகின் சனத் தொகையில் 40 சதவீதத்தினர் கலோரிகளின் பாரிய வளமாக அரிசியை உபயோகின்றனர். ஆசிய நாடுகளில் ஒருவர் சராசரியாக வருடாந்தம் 10 கிலோகிராம் அரிசியை உட்கொள்கிறார்.

அறுவடை செய்ப்பதும் நிலப்பசுப்பைப் பொறுத்தனவியல் கோதுமையுடன் ஒப்பிடும் போது அரிசி இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆனால், அரிசியில் தங்கியுள்ள மக்களைப் பொறுத்தனவியல் உலகிலேயே அரிசி மிகவும் முக்கிய உணவாகக் கருதப்படுவதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

உலகில் மொத்தமாக 111 நெல் உற்பத்தி நாடுகள் உள்ளன. உலகின் நிலப்பரப்பில் 15 கோடி ஹெக்டார்களில் நெல் விளைச்சல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவற்றில் 90 சதவீதமானவை ஆசியாவிலேயே உள்ளன. இந்தியாவிலேயே ஆகக் கூடுதலான நிலப்பரப்பில் (கமார் 28 சதவீதம்) நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இரண்டாவது இடத்தை (கமார் 28 சதவீதம்) சீனா வகிக்கிறது. ஏனைய நாடுகள் வருமானு: பங்களாதேஷ் - 7 சதவீதம், தாய்லாந்து - 6.5 சதவீதம், இந்தோனேஷியா - 6 சதவீதம், வத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் - 5.3 சதவீதம், பிரேஸில் - 5.8 சதவீதம், வியட்நாம் - 3.6 சதவீதம்.

உலகின் வருடாந்த மொத்த நெல் உற்பத்தி சராசரியாக 45 கோடி தொன்சளாகும். இதில் இந்தியாவின் பங்களிப்பு 36 சத

வீதமாகும். சீனாவின் பங்களிப்பு 21 சதவீதமாகும். இவ்விரு நாடுகளின் உற்பத்தி உலகின் உற்பத்தியில் 50 சதவீதத்திற்கு மேலாகும். ஒரு ஹெக்டரின் தேசிய சராசரி விளைச்சலைப் பொறுத்தளவில் எல்லா தானிய பயிர்களிலும் சோளத்துடன் ஒப்பிடும் போது தெல் இரண்டாவது இடத்தையே வகிக்கிறது. பெரும்பாலும் சகல தெல் உற்பத்தியும் மனிதர்களின் உணவுக்காகவே பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், சோளத்தின் ஒரு பகுதி மிருக, கோழி உணவாகவே மாற்றப்படுகிறது.

உலக அரிசிச் சந்தையில் வருடாந்த விற்பனை 12 தொன்கள் மட்டும். அதாவது இத்தொகை மொத்த உற்பத்தியில் 3 சதவீதமாகும். உற்பத்தி செய்யப்படும் நாடுகளிலேயே உற்பத்தியின் பெரும்பகுதி உபயோகிக்கப்படுவதால் ஏற்றுமதி சந்தைக்கு குறைந்தளவு உற்பத்தியே கிடைக்கின்றது.

அரிசி உற்பத்தி செய்யப்படும் நாடுகளில் தாய்லாந்து, அமெரிக்கா, பாகிஸ்தான், சீனா, பர்மா ஆகிய நாடுகள் மூன்றாவது வகிக்கின்றன. இவற்றில் இந்நாடுகளான தாய்லாந்து (27%) அமெரிக்கா (19%) ஆகியன ஏற்றுமதியில் 46 சதவீதத்தை கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் 25 சதவீதத்தில் பாகிஸ்தான், சீனா, பர்மா ஆகியன பங்கு வகிக்கின்றன. ஏனைய நாடுகள் மீது 29 சதவீத உற்பத்தியை ஏற்றுமதி செய்கின்றன. உலகின் சுமார் 75 சதவீத அரிசி வர்த்தகத்தை ஐந்து நாடுகள் கையாள்கின்றன என்பதனை இந்த சராசரி வீதங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பாரிய அரிசி இறக்குமதி நாடுகள் வருமாறு: இந்தோனியா, ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம், ரஷ்யா, ஈரான், ஜெர்மியா, சலூசி அராபியா, ஈராக், செனகல். இந்தோனியாவும், ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகமும் சுமார் 25 சதவீத உற்பத்தியை இறக்குமதி செய்கின்றன. சுமார் 36 சதவீத இறக்குமதியில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளும், ஆபிரிக்க நாடுகளும் சரிசமமாக பங்கு போடுகின்றன.

உலக அரிசிப் பொருளாதாரத்தில் அண்மைக் காலத்தில் மூன்று தெளிவான போக்குகள் காணப்படுகின்றன என சர்வ

தேச அரிசி ஆணைக்குழு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. அவையாவன: (1) உற்பத்தியில் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பு (2) பாவனையில் சமமான அதிகரிப்பு (3) உலக சந்தையில் வர்த்தகம் செய்யப்படும் சராசரியில் மாற்றமின்மை.

1970 முதல் 1985 வரையில் உலக அரிசி உற்பத்தி வருடாந்தம் 2.5 சதவீதத்தினால் அதிகரிக்கப்போது பாவனையும் அந்த சதவீதம் அல்லது அதற்கு சற்று அதிகமாக அதிகரித்தது. இதனால் உலக சந்தைகளுக்கான அரிசி விநியோகத்தில் எவ்வித மாற்றமும் இந்நகவில்லை. எனினும், இறக்குமதியில் தேவைகளை ஈடு செய்வதற்கும் மேலாக மொத்த ஏற்றுமதி விநியோகம் விளங்குகிறது.

இலங்கையில்

இலங்கையில் 2,500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நெற்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது ஏனைய ஆரிய நாடுகளில் போலீய அரிசி மதிப்புக்குரியதாக மரியாதைக்குரியதாக விளங்குகின்றது. இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பின் வழங்கும் ஒரு வளமாக நெற்பயிர்ச் செய்கை விளங்குகின்றது ஆறு லட்சம் மக்களின் வருவாய் வளமாக விளங்குகின்றது.

1976/77 ம் ஆண்டுக்குப் பின் உற்பத்தி படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. உலக அரிசி உற்பத்தியில் இலங்கையின் பங்களிப்பு 0.4 சதவீதம் மட்டுமே. ஆனால் ஹெக்டர் ஒன்றுக்கான தேசிய சராசரி அறுவடை ஏனைய சில ஆசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது அதிகமாகும்.

1960 - 1970 காலகட்டத்தில் மொத்த நெல் உற்பத்தி அதிகரிப்பு 55 சதவீதமாகும். ஆனால் 1970 - 80 காலகட்டத்தில் அதிகரிப்பு 16.6 சதவீதமே ஆகும். 1930 - 85 காலகட்டத்தில் இத்தொகை 14.4 சதவீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளது.

இதே வேளை, ஹெக்டர் ஒன்றின் அறுவடை 1960 - 1970 காலகட்டத்தில் ஹெக்டருக்கு 1.89 சதவீதத்தில் இருந்து 2.68 மெட்ரிக் தொனனால் அதிகரித்தது. 1960 - 1970 வரையிலான காலகட்டத்தில்

இந்த அதிகரிப்பு 10.5 சதவீதமாகும். 1980-1986 வரையில் இது 17.4 சதவீதமாகும்.

மக்கள் சாப்பிடுவதற்காக வருடாந்தம் 17 லட்சம் மெட்ரிக் தொன் அரிசி தேவைப் படுகின்றது. இதில் 9 சதவீதம் விதைத் தேவை, சழிவு ஆகியவற்றுக்காக ஒதுக்கப் படுகின்றது.

உற்பத்தி

இதுவரை கிடைக்கப்பெற்ற உற்பத்தியில் அதி உயர்ந்த உற்பத்தி 1984 / 85 ல் கிடைத்தது. அவ்வருடத்தில் கிடைத்த உற்பத்தி 1.78 லட்சம் மெட்ரிக் தொன்களாகும். சுய தேவை விகிதாசாரம், இயக்குபதி, சழிவு, சனத்தொகை வளர்ச்சி, விதைத்தேவை ஆகியவற்றை கணக்கில் எடுக்குமபோது எமது நாடு அடுத்த பத்து வருடங்களுக்கு 21 லட்சத்து 9 ஆயிரம் மெட்ரிக் தொன் அரிசியை உற்பத்தி செய்யவேண்டும்.

1955 முதல் 1970 வரை ஒருவரின் சரா சரி வருடாந்த அரிசிப் பாண்டை 97 கிலோ கிராமாக வளங்கியது. 1982 ல் இது 100 கிலோகிராமாக அதிகரித்தது. தற்போதைய தொகை 107 கிலோ கிராமாகும். உணவு கட்டுப்பாட்டாளரின் தீண்டக்களம் நாட்டின் தேவையின் 2-3 மாதக் கையிருப்பினைக் கொண்டிருக்கும்.

உள்ளூர் விநியோகங்களின் மூலம் நாட்டின் மொத்தத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் அதுவே சுய நிறைவு எனப்படுகிறது. சுய நிறைவு பற்றி ஆராயும் போது பலவித காரணிகளை மனதில் கொள்ள வேண்டும். கிடைக்கப்பெறும் தரவின் செம்மை, உணவு மற்றும் பதிலீடுகளின் விலைகள், வருமான மட்டங்கள், இறக்குபதிகள், பாண்டையாளர் விருப்பங்கள் ஆகியவற்றை கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த வருடங்களில் சுய நிறைவை அடையும் பொருட்டு நெல் உற்பத்தி அதிகரித்து வருகிறது. நீண்டகால வரட்சி, வெள்ளம், கிருமித் தாக்குதல்கள் மற்றும் மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் இனப்பூசல்கள், சமூகப் பிரச்சினைகள் இவ்வாறு நெல் இலங்கை தற்போதைக்கு அரிசியில் சுய நிறைவை அடைந்திருக்கும். மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் பூசல்கள், பிரச்சினைகள்

ஆகியவற்றை தவிர்த்துக் கொள்ளலாம், ஆனால், இயற்கையாக ஏற்படுத்தப்படும் அழிவுகளை பொருத்தமான திட்டமிடல் முடிவுகளை உரிய காலத்தில் எடுப்பதன் மூலமே தவிர்க்கலாம்.

கடந்த சில வருடங்களாக இறக்குமதி குறைக்கப்பட்டமை எமது நாடு அரிசியில் சுய நிறைவை அடைந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நாட்டின் அரிசித் தேவைகள் குறித்து சரியான, பொருத்தமான மதிப்பீடு ஒன்றை மேற்கொள்ளுதல் அவசியம். உற்பத்திக்காக பொருத்தமான தும் லாபமீட்டுவதுமான கம சீதோஷ்ணப் பகுதிகள் சரிவர அடையாளம் காணப்பட்டு அப்பகுதிகளிலேயே உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கமச் செய்கையின் கீழுள்ள நிலப் பரப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது சிறந்த செயல் அல்ல. பொருத்தமான காணிப்பாவனை முறைகள், திட்டமிடப்பட்ட உற்பத்தி பயிர் இனங்கள், காணியின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பாவனையில் இருந்து உயர் உற்பத்தி, இலக்குகளை அடைதல் ஆகியனவே சில முக்கிய கொள்கை தீர்மானங்களாக விளங்கும்.

உற்பத்தி முனைப்பான கொள்கைகள் பற்றி கடந்த வருடங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டமை போன்று ஏனைய விடயங்களுக்கும் குறிப்பாக சந்தைப்படுத்தலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

நெற் செய்கையில் இலங்கை நீண்டகால சரித்திரத்தைக் கொண்டிருந்த போதும் இங்கு சர்வதேச தரங்களுக்கு அமைவாக தரமான அரிசி உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. ஆகியானலேயே எமது அரிசியே மிகவும் தரம் குறைந்தது எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் உயர் விலைச்சலைக் கொடுக்கும் இனங்களின் மூலமே அரிசி உற்பத்தி அதிகரித்தது. ஆனால், அறுவடையாகும் போது நெல்லின் விலை அதிகரிக்கின்றது. இதன் நிமித்தம் நாம் எமது நெல்லை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தாலும் பர்மா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளுடன் போட்டி

போட முடியாதிருக்கின்றது. ஏனெனில் இந் நாடுகளின் உற்பத்தி விலை இலங்கையுடன் ஒப்பிடும் போது மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாகும். தற்போதைய நிலையில் இலங்கை ஏற்றுமதி சந்தையை நிலைத்துப் பார்க்கக் கூடாது. ஏனெனில் வெளிநாடுகளின் கிராக்கிக்கு ஏற்ற வகையில் தரமான அல்லது தொசையான அரிசி இலங்கையில் இல்லை.

உயர் விளாச்சலைக் கொடுக்கும் வர்க்கங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் அரிசியின் உற்பத்திச் செலவினம் அதிகரித்துள்ளது. பல சத்தர்ப்பங்களில் உற்பத்திச் செலவினத்தை கையிட்டு கமக்காரர்கள் கரிசனை கொள்வதில்லை. பாவனைக் காரணங்களுக்காக நெல்

உற்பத்தி செய்யப்படுவதே இதற்கான காரணமாகும்.

சரவலய கமக்காரர்கள் உற்பத்தியில் லாபமிட்டுவதில்லை எனக் கூட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், உலர்வலய கமக்காரன் லாபத்தை ஈட்டுகிறான். உற்பத்தியை அதிகரிக்க அல்லது தற்போதைய உற்பத்தி மட்டத்தை நிலையாக வைத்திருக்க வில், உயர் செலவினம் குறித்து ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். எனவே, உற்பத்திச் செலவினத்தை குறைப்பதற்கான வழிவகைகள் ஆராய வேண்டும். ஐப்பிரச்சினை குறித்து கமத்தொழில் அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி அமைச்சு ஏற்கனவே ஆராய்ந்து வருகிறது. குழுப் பயிற்சி செய்கை, குழு சந்தைப்படுத்தல் இதற்கு ஒரு தீர்வாக அமையலாம்.

இவ்வருடம் தேங்காய் உற்பத்தி நூறு கோடி காய்களால் குறைவடையும்

வரட்சியினால் தென்னந்தோட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டதனால் இந்த வருடம் நாட்டின் தேங்காய் உற்பத்தி 100 கோடி காய்களால் குறையும்.

கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம் இதனைத் தெரிவித்துள்ளது.

கடந்த வருடம் முதல் இரண்டு மாதங்களைப் பார்க்கிலும், இந்த வருடம் முதல் இரண்டு மாதங்களில் தேங்காய் உற்பத்தி ஏற்கனவே 10 கோடி காய்களாலும், தேங்காய் எண்ணெய் உற்பத்தி 13,839 தொன்களாலும் குறைந்துள்ளன.

1986 ஆம் ஆண்டு 304 கோடி தேங்காய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

சுமார் 295 கோடி தேங்காய் வருடாந்தம் தேசிய பாவனைக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

வரட்சியினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தின் காரணமாக இவ்வருடம் சுமார் 200 கோடி தேங்காய்களை பெறமுடியும் என கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம் தெரிவித்துள்ளது.

இந்த உற்பத்தி நாட்டின் பாவனைக்கும், தேங்காய் எண்ணெய் போன்ற உற்பத்திகளுக்கும் போதுமானதல்ல என அந்த நிறுவகம் மேலும் தெரிவித்தது.

தும்பு, ஈக்கில்; உட்பட தெங்குப் பொருட்கள் ஏற்றுமதியினால் கடந்தவருடம் இலங்கை பெற்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணி 1985 ஆம் ஆண்டைப் பார்க்கிலும் 41 கோடி 94 லட்சம் ரூபாவால் குறைந்தது.

தேங்காய் உற்பத்தி மூன்றில் ஒரு பகுதியால் குறையும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதால் இவ்வருடம் இலங்கைக்கு கிடைக்கும் வெளிநாட்டு செலாவணி மேலும் குறையும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலில் புள்ளிவிபரங்களின் முக்கியத்துவம்

இலங்கை போன்ற நாடுகள் சுதந்திரத்தின் பின் தாமது பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிடலே சிறந்த வழியெனக் கொண்டு திட்ட முறையில் முன்னேற முயன்று வருகின்றன. அபிவிருத்தி அடைந்து கெடும் நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயமே முக்கிய பங்கு வகிப்பதாலும், முதல், கனிப்பொருள் வளம் என்ன குறைவாக உள்ளமையாலும், விரைவாக அதிகரித்துவரும் குடித் தொகைக்கு உணவு, வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதில் இத்தறையே முன்னிற்குமென்பதாலும் விவசாய அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிடலே முக்கியமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. சுதந்திர இந்தியா உருவாக்கிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பலவற்றிலும், இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்களிலும் விவசாய அபிவிருத்திக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

திட்டங்கள் காலரீதியில் மூலகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: குறுங்காலத்திட்டங்கள், மத்திய காலத்திட்டங்கள், நெடுங்காலத்திட்டங்கள். குறுங்காலத்திட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஓராண்டுக்குரியனவாகவும், மத்திய காலத்திட்டங்கள் 3 - 7 ஆண்டுகளுக்குரியனவாகவும், நெடுங்காலத்திட்டங்கள் 10 ஆண்டுகளும் அதற்கு மேற்பட்ட காலங்களை உள்ளடக்குபவையாகவும் உள்ளன.

இலங்கையின் பொருளாதார வரலாறு இம்முனைத் திட்டங்களும் இங்கு திடப்பட்டுள்ளமையைக் காட்டும். 1959 ல் இலங்கையில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு முக்கியத்துவமளித்து ஒரு 10 ஆண்டுத்திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் 3 ஆண்டுத் திட்டம் ஒன்றும், பின்னர் 1964-65 க்குரிய

ஓராண்டு நடைமுறைத் திட்டமொன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. எமது நாட்டில் இத்திட்டங்கள் அனைத்தும் எழுத்துருவில் சிறந்த படைப்புக்களாகவும், சிறப்பாகப் பிரச்சினைகளை அணுகுவையாகவும் இருத்தன. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துகையில் இவை படுதோக்லியைத் தழுவின. இவற்றிற்கு அடிப்படைக் காரணம் தேசிய புள்ளிவிபரத் தரவுகளின் பற்றாக்குறையாகும். இதனை 1964-65 திட்ட அறிக்கை "தேசியத்திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு முதற்படியாக தேசியப் புள்ளிவிபரங்களை விருத்தி செய்தலும், அவற்றைத் திருத்தமான முறையில் அமைத்தலும் அவசியமாகும். அரசாங்கத்தால் சேர்க்கப்பட்ட தரமான தரவு

இரா. சிவச்சந்திரன்

களையும் விட வேறு தரவுகளும் தேசிய திட்டங்களுக்குத் தேவை" எனக் கூறுமுக்கத்தால் உணர்த்துகின்றது.

இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாகும். இது தனது தேசிய வருமானத்தில் 35 சதவீதத்தினையும், ஏற்றுமதி வருமானத்தில் 93 சதவீதத்தினையும் விவசாயத்துறையிலிருந்தே பெறுகின்றது. அத்துடன் 2.2 சதவீதமாக அதிசரித்துவரும் குடித்தொகையில் 50 சதவீதத்தினருக்கு வேலைவாய்ப்பளிப்பதும் இத்தறையேயாகும். இதில் இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு எனக் கூறுவதற்குரிய ஆதாரங்கள் அதனைத்தொடர்ந்துவரும் புள்ளிவிபரங்கள் அளிப்பதோடு, அவ்வார்த்தைக்கு புள்ளி உண்மையும், வளிமையும், உயிரும் ஊட்டுபவையாகவும் அப்புள்ளி விபரத்தரவுகளை காணப்படுகின்றன. ஒரு விஷயத்தை விபரணமாகவன்றி வீஞ்

ஞான ரீதியில் ஆய்வு நோக்கில் அணுகுவ தற்குப் புள்ளி விபரங்களே அடிப்படை தேவைகளாகும். இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தில் புள்ளி விபரங்களின்றி ஒரு அறி வியற் துறையும், செயலும் இயங்கமாட்ட தெனத் துணியலாம்.

பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்ட மிடளில் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்ட மிடலுக்கே புள்ளி விபரத்தரவுகளின் தேவை அதிகமாகும். ஏனெனில் விவசாய அபி விருத்தி என்பதம், அதன் திட்டவிருத்தி யென்பதும் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களுடன் தொடர்புடையதாகையால் பல்வேறு வகை யான புள்ளி விபரங்கள் இதற்குத் தேவைப் படுகின்றன.

விவசாய அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிடும் போது இவ்விருத்தியை இந் வழிகளில் ஏற்படுத்தலாமென்பது பொதுவான கருத் தாகும். (அ) விளை நிலப்பரப்பை அதிகரிப்பதன் மூலமும் (ஆ) ஏலவை உள்ள விளை நிலத்தில் தவின செய்முறைகளைப் புகுத்தி விளைவை அதிகரிப்பதன் மூலமும் விவசாய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியும்.

செயற்படுத்தக்கூடிய ஒரு விவசாய அபி விருத்தித் திட்டத்தின் முக்கிய அடிப்படை நாட்டின் விவசாய மூலவளம் பற்றிய புள்ளி விபரக்கணிப்பாகும். இக்கணிப்பு நாட்டில் தற்போது காணப்படுவதும், எதிர்காலத்தில் விருத்தி செய்யக்கூடிய உள்ளார்ந்ததுமான மூலவளம் பற்றியதாக அமைதல் வேண்டும். எமது நாட்டின் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்குத் தேவையான விவசாய மூலவளங்களை (அ) பொருள் மூலவளம் (ஆ) பண்பாட்டு மூல வளமென இரண்டாகப் பிரித்து இவற்றின் கீழ் புள்ளி விபரங்களை ஒழுங்காகச் சேகரித் துக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர் இவற்றை பாகுபடுத்தி, அட்டவணைப்படுத்தி, தேவை யானவற்றிற்கு வரைபடமூலம் விளக்க மளித்து எல்லாவற்றையும் தொகுத்து நுணுக்கமாக ஆராய்தல் வேண்டும். இவ்வாய்வு உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்கால விருத்திக்கு முறை யாகத் திட்டமிட முடியும். புள்ளி விபர வியல் என்னும் அறிவுத்துறை மேற் கூறிய கைத் தவிர வேறு சில பயன்களையும் விளைவிக்கும் அது எல்லா அறிவியற் துறை விபரங்களையும் இணைத்து நாட்டின்

பொருளாதார முன்னேற்றத்தை எண்கள் மூலம் அளவிடும் நடுநிலையான விபரங்களை தந்து காரணகாரிய விளைவுகளைத்தொடர்பு படுத்தும். மேலும் தற்கால, கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு எதிர்காலத்தில் தீர்மானிக்கப்படும் முன்கூட்டியே அறிவிக்கும். எனவே, விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடுதலுக்கு முறையான புள்ளி விபரத்தரவுகள் அடிப்படை முற்றேவையாகும்.

விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடுதலுக்கு தேவையான புள்ளிவிபரங்கள் பெறுவதற்கு முழுமைத் தொகுதியையும் ஆராய்ந்து முழுப்புள்ளி விபரங்களையும் பெறுதல் ஒரு உழியாகும். இது அதிக பணச்செலவையும், கால தாமதத்தையும் ஏற்படுத்தும். எனினும், சில விபரங்கள் இவ்வாறு பெறப்படுதல் வேண்டும். சில விபரங்கள் மாதிரித் தேர்வீன ஆராய்ந்து முழுமைத் தொகுதி பற்றிய புள்ளி விபர உதிர்பீட்டைப் பெறுவனவாகும்.

இலங்கையின் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கு முக்கிய அடிப்படையான நாட்டின் விவசாய மூலவளம் பற்றிய ஆய்வும், அவை பற்றிய புள்ளிவிபரங்களும் இன்றைவரை முறையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 1972-76 ஆம் ஆண்டுக்காலப் பகுதியைக் கொண்ட எமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட இக்குறைபாடு சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் ஆராயப்பட்டதும், இனி ஆராயப்பட வேண்டியதுமான விவசாய மூலவளங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) பொருள் மூலவளமெனும் பிரிவினாள் நிலவளம், நீர்வளம், மண்வளம், இயற்கைத் தாவரவளம், மீன்பிடிவளம், வலுவளம், போக்குவரத்து வசதிவளம், மூலவளவளம் என்பன அடங்கும். (ஆ) உண்பாட்டு மூலவளத்தினுள் மனித சக்திவளம், தொழிநுட்ப அறிவுத் தொகுதிவளம், பயிற்றப்பட்ட நுண்கொழிலாளர்வளம், ஒன்றைச் செயற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சித்தகைமை என்பன அடங்கும். இவ்வளங்கள் பற்றிய முழுமையான, தரமான புள்ளிவிபரத்தரவுகளே விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கு முக்கியமானவையாகும். இவ்வளங்கள் சிலவற்றின் புள்ளிவிபரங்கள் இலங்கையில்

முழுமையாகக் கிடைக்கக் கூடியவனவாக உள்ளமை பாராட்டத்தக்க அம்சமெனலாம்.

1956 இல் இலங்கைத்தீவு முழுவதும் கனடாவைச் சேர்ந்த ஹண்டிங்டன் அளவைப் பகுதியினரின் உதவியுடன் விமானப் படங்களாக எடுக்கப்பட்டு தேசியப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. இவற்றால் இலங்கையின் நில, நீர்வளம் பற்றியதும், நிலப் பயன்பாடு பற்றியதுமான விபரங்களை எம்மால் பெற முடிந்தது. இவை எமது விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன; தொடர்ந்து உதவியும் வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையின் நிலப்பயன்பாட்டுப்படம் ஈரவையத்தில் விவசாயத்திற்கு அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய பரப்பு இனி இல்லை என்பதையும் வரண்ட வலயத்தில் விருத்தி செய்யக்கூடிய நிலம் முப்பது லட்சம் ஏக்கரளவில் உண்டென்றும் காட்டுகின்றது. இதனை கருத்திற்கொண்டே வரண்ட பிரதேச விருத்திக்குத் திட்டங்கள் இடப்படுகின்றன. இவற்றுள் குடியேற்றத் திட்டங்கள், பலநோக்குத் திட்டங்கள் என்பன அடங்கும். உதாரணமாக 1961-70 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் 21 கோடிக்குமேல் முதலீடு செய்து 198,000 பேரைக் குடியமர்த்த 4,38,480 ஏக்கர் புதுக்காணிகள் குடியேற்றத் திட்டங்களாக விருத்தி செய்யப்பட்டமையைக் கூறலாம். இந் நில அபிவிருத்தி யெல்லாம் நிலப்பயன்பாடு பற்றிய புள்ளி விபரத்தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்படுபவையாகும்.

நிலம் ஒரு விவசாய அபிவிருத்தி வளமாக மாற நீர்வளம் அவசியம். இலங்கையிலுள்ள அறுகள், குளங்கள், தரைநீர்நீர், மழை வீழ்ச்சியளவு போன்றன அனைத்தும் நீர்வளங்களாகும். இவ்வளங்களின் தற்போதைய நிலப்பற்றியதும், எதிர்காலத்தில் இவை எவ்வளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாமென்ற உன்னார்ந்த விபரங்களும் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கு முக்கியமான புள்ளிவிபரங்களாம். வரண்ட பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டமிடுகையில் கிடைக்கப்பெறும் மழை வீழ்ச்சியின் அளவு, மழை கால நீட்சி, வெப்ப பாலநீட்சி என்பன கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டியனவே. ஏனெனில் இலங்கையின்

விவசாயம் பருவமழையுடன் விவசாயி
விளையாடும் ஒரு குதாட்டமாகவே கொள்
ளப்படுகின்றது.

இலங்கையின் நெற்செய்கைப் பரப்பில்
40 சதவீதத்திற்கு மேல் மழையை நம்பியே
செய்யப்படுகின்றது. மழை பொய்க்கும்
கால் விவசாய உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியே
காணப்படும். வடபகுதியில் காணப்படும்
தரைசீழ் நீர்வளமும் கிடைக்கப்பெறும்
மழையைப் பொறுத்ததேயாகும். மழை
வீழ்ச்சி அம்சங்கள் விவசாய அபிவிருத்தித்
திட்டமிடுதலை பெரிதும் பாதிப்பனவாகும்.
இதனை முன் உணர்வதற்கு வெப்பநிலை,
மழை வீழ்ச்சி பற்றிய நீண்டகாலப் புள்ளி
விபரத்தரவுகள் அவசியமாகும். அத்தரவு
களில் இருந்து புள்ளிவிபரவியல் நுட்பங்
கள் சிலவற்றைப் பிரயோகித்து நம்பத்
தகுந்த மழை வீழ்ச்சி கிடைக்கும் நாட்கள்
விலகல் என்பவற்றை நன்கு உணர்த்த
முடியும். உ-ம்: இலங்கையின் காலநிலை
20 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை சுரப்பருவம்
வரண்ட பருவம் என மாறி வருகின்ற
தென்ற உண்மை நீண்டகாலமாகப்பெற்ற
புள்ளிவிபரத்தரவுகள் மூலம் தெளிவுபடுத்
தப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 1880-1900 சுரப்
பருவம்; 1901-1920 வரண்ட பருவம் 1921-
1940 சுரப்பருவம். 1941-1960 வரண்ட பரு
வம், 1961-1980 சுரப்பருவம் என்றவாறு
அமையும்.

இவ்வகை மழை வீழ்ச்சிப் புள்ளிவிப
ரத்தரவுகளும், அவை பற்றிய வரைபட
வீளக்கூடும் விவசாய அபிவிருத்திக்குத்
திட்டமிடும்போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த
வையாக விளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை.
மேலும் வரண்ட பிரதேச விருத்தி நீர்ப்
பாசன விருத்தியை அடிப்படையாகக்
கொண்டது. இதற்குத் தூர்ந்த நிலையி
லுள்ள பழைய குளங்களைத் திருத்துவதோடு
ஆறுகளை மறித்துப் புதிய குளங்களை உரு
வாக்குதல் வேண்டும். இதற்கான விபரங்
கள், தரவுகள் என்பவற்றை இவ்வகை
யின் இடவிளக்கப்படங்களின் உதவி
கொண்டு கணித்தறிய முடியும். இவ்வாறு
1949 ல் கல்லியாத்திட்டம் பொருத்தமான
ஓர்டத்தில் கல்லியாவை மறித்துக் கட்டி
10 இலட்சம் ஏக்கர் அடி நீர்த் தேக்கி
1 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பிற்குப் பாசன

வசதியளிக்கத் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்
பட்டதாகும். இதுபோன்றே வளவகங்கை
திட்டமும் ஏனைய வரண்ட பிரதேசக் குடி
பேற்றத் திட்டங்களும் விவசாய அபிவிருத்
திக்கு நிலத்தை அதிகரித்தல் என்ற கொள்
கையின்கீழ் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டவை
யாகும். இவ்வபிவிருத்தித் திட்டங்களுள்
மிக முக்கிய பாரிய திட்டமாக மகாவலி
திசை திருப்பும் திட்டம் அமைகின்றது.

இத்திட்டம் நிறைவுறும் போது நாட்
டின் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு
பெறப்படுமெனக் கணிப்பீடுகள் கூறுகின்
றன. இவைபோன்று இலங்கையின் மண்
ணின் வளம், தன்மை பற்றிய விபரங்
களும், காடுகள், புள்நிலங்கள் பற்றிய
கணிப்புகளும், கடலுக்குரியதும், உள்
நாட்டிற்குரியதுமான மீன்பிடி வளம்பற்றிய
அளவீடுகளும், உள்ளார்ந்த நீர் மின்வளம்
போக்குவரத்து வசதிபற்றிய மதிப்பீடுகளும்
விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டமிடுதலுக்கு
அவசியமானவையாகும். அத்துடன் முதல்
வளம் பற்றிய மதிப்பீடு மிக முக்கியமான
தாகும். இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தி
அடைந்து வரும் நாடுகளில் விவசாய அபி
விருத்தித் திட்டங்களுக்குத்தனிபார் முதலீடு
குறைவாகும். அதிகப்படியான திட்டங்
களுக்கு அரசாங்கமே முதலீடு செய்கின்
றது. பொதுவாக இந்நாடுகளில் அரசாங்
கத்திடமும் போதிய முதல் இல்லை. இத
னால் பிறநாடுகளிடமிருந்து அபிவிருத்தித்
திட்டங்களுக்கு கடன் பெறப்படுகின்றது.
இவை அரசியல் உறவு சார்ந்தவை.
எமது முதல், கடன் பெறக்கூடிய தொகை
என்பன பற்றிய புள்ளி விபரங்கள் அபி
விருத்தித் திட்டங்களில் முக்கிய பங்கினை
வகிக்கின்றன. இலங்கையில் பல திட்டங்
கள் வெளிநாட்டார் உதவியுடன் உருவாக்கப்
பட்டவையேயாகும்.

மேற் கூறப்பட்ட விவசாயப் பொருள்
மூலவளத்தை முறையாகப் பயன்படுத்து
வதற்கு மக்கள் தொகைபற்றியதும், அவர்
தம் பண்பாட்டுத் தரம் பற்றியதுமான
விபரங்கள் பெரும் முக்கியத்துவத்தை
வகிக்கின்றன. மக்கள் தொகையில் பால்,
வயது, கல்வியில், இறப்பு, பிறப்பு வீதம்
குடியிருப்பியு வீதம், குடித்தொகை முன்
வீட்சிகள் என்பன போன்ற குடிபுள்ளி
விபரங்கள் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

Griffin

உருளைக்கிழங்கு பயிர்ச் செய்கையை
பாதுகாக்க புதிய திரவ பூஞ்சண நாசினி

மினெக்ஸ் 4L

முக்கிய அம்சங்கள்:- ★ மழை பெய்தாலும் கழுவுப்படாமல் கங்குவது

★ பாலாடிகளுக்கு விசத்தன்மை குறைந்தது

★ பலவகை பூஞ்சணங்களை கட்டுப் படுத்துவது

உருளைக்கிழங்கு, தக்காளி ஆகிய பயிர்களைப் பாதிக்கும் பிழை நோயை (முன்பின் கூற்று வெளிநாடு நோய்) கட்டுப்படுத்த அதி சிறந்தது போஞ்சி, கோவா, கரட் திராட்சை ஆகிய பயிர்களில் பூஞ்சண நோய் வெண்காயப் பயிரில் கொப்பு காய் அழுகல் நோய்வெண்காயப் பயிரில் ஊதா அழுகல் நோய், பூஞ்செடி அவங்காரத்தாவரங்களில் பூஞ்சண நோய் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தச் சிறந்தது

கலவையும் அளவும் - ஒரு ஹெக்டாருக்கு 2.25 லீட்டர் மினெக்ஸ் 700 லீட்டர் நீரில் கலந்து ஒரு ஏக்கருக்கு 25-35 திரவ அவுன்ஸ் 60-80 கலன் நீரில் கலந்து. (1 திரவ அவுன்ஸ் 2 1/2 கலன் நீரில் கலந்து)

500 மி.லி.லீ. ரூ 120/-

200 மி.லி.லீ. ரூ 55/-

100 மி.லி.லீ. ரூ. 28/50

அங்கலோ-ஏஷியன்
போர்டிகைசர்ஸ்
லிமிட்டெட்

‘கமநலம்’ சந்தாதாரருக்கு

‘கமநலம்’ சஞ்சிகைக்கு இதுவரையும் சந்தாதாரராக இருந்து எமது ஆக்கபூர்வமான பணிக்கு உறுதுணை புரிந்தீர்கள். இதற்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறோம். மார்கழி இதழுடன் உங்கள் சந்தா தொகை முடிவடைந்துவிட்டது. எனினும், இந்த ஆண்டு தொடர்ந்தும் ‘கமநலம்’ சந்தாதாரராக இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இந்த ஆண்டுக்கான சந்தா தொகை 10 ரூபாவாகும், ‘கமநலத்தை’ வெளியிடுவதில் அக்க செலவினத்தை நாம் எதிர்நோக்குகின்ற போதிலும் எமது வாசகர்களின் நன்மையைக் கருதி விலையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் மேற்கொள்ளவில்லை. எனவே, இம்முறையும் 10 ரூபாவை அனுப்பி சந்தாதாரர் ஆகுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இதுவரையும் உங்களை வந்தடைந்த ‘கமநலம்’ சஞ்சிகைகளினால் உங்களுக்குக் கிடைத்த பயன்களை உங்கள் நண்பர்களும், உறவினர்களும் பெற வேண்டும் என்பதே எமது பேரவா. ஆகவே, அவர்களையும் ‘கமநலம்’ சந்தாதாரராக்கும் கைங்கரியத்தை உங்களிடம் விட்டுவிடுகின்றோம். இக்கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றுவது உங்கள் முயற்சியிலும், ஊக்கத்திலும் தங்கியுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

இங்கு நாம் உங்களுக்காக ‘கமநலம்’ சந்தா படிவத்தை வெளியிட்டுள்ளோம். உங்கள் நண்பர்களுக்கு அல்லது உறவினர்களுக்கு சந்தாப் படிவம் தேவை என்றால் எங்களுக்கு எழுதுங்கள் அல்லது இந்த மாதிரியான படிவத்தை தயாரித்து அதைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புமாறு கூறுங்கள்.

உங்கள் ஊக்கமும், உதவியும், உறுதுணையும் எங்களுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. ‘கமநலம்’ தொடர்ந்தும் தரமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வரும் என உறுதிமொழி அளிக்கிறோம்.

கீழேயுள்ள படிவத்தை நிரப்பி மேற்படி முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

இங்கே கீழிக்கவும்

‘கமநலம்’ சஞ்சிகையின் ஒரு வருடச் சந்தாவாக 10 ரூபாவுக்கான காசுக் கட்டளையை / அஞ்சற்கட்டளையை இத்துடன் அனுப்புகிறேன்.

பெயர்:

முகவரி:

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

DIRECTOR,
AGRARIAN RESEARCH & TRAINING INSTITUTE,
114, WIJERAMA MAWATHA,
COLOMBO - 7.

Agrarian Research and Training Institute

FOOD COMMODITIES BULLETIN

The Institute issues a weekly Food Commodities Bulletin every Friday containing price and supply information (Wholesale and Retail) of food commodities in the Colombo city and suburbs. Similar information from 12 cities will be included in the Bulletin shortly.

Subscription rates are as follows:

One year	Rs. 250/-	(52 Issues)
Six months	Rs. 125/-	(26 Issues)
Three months	Rs. 65/-	(13 Issues)
Single Copy	Rs. 5/-	

Those who wish to obtain copies send the subscriptions to:—

The Director,
Agrarian Research & Training Institute,
P. O. Box 1522,
Colombo.